

Zümer:19 Azap sözünü hak edenlere gelince,
sen ateştekini kurtarabilir misin?

KUR'AN'DA ŞEFAAT GERÇEĞİ

AHMET MURAT SAĞLAM

ŞEFAAT YA RESULALLAH

KUR'AN'DA ŞEFAAT GERÇEĞİ | AHMET MURAT SAĞLAM

OZAN

OZAN

Kuran'da Şefaaf Gerçeği

Ahmet Murat Sağlam

Kuran'da
ŞEFAAT
Gerçeği

Ozan Yayınclık Ltd.
İstanbul 2018

Kuran' da Şefaaf Gerçeği

Kuran'da Şefaât Gerçeği

Ahmet Murat Sağlam

Kuran'da
ŞEFAAT
Gerçeği

Ozan Yayıncılık Ltd.
İstanbul 2018

Kuran'da Şefaaf Gerçeği

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Ozan Yayıncılık'a aittir.
Tanıtım için yapılacak alıntılar dışında tüm alıntılar, Kültür Bakanlığı
Telif Hakları SözleŐmesi gereği yayınevinin iznini gerektirir.

Kuran'da Şefaaf Gerçeği / Ahmet Murat Sağlam

Yayın Yönetmeni: Arzu Sandal
Editör: Ayhan Sülün – Ahmet etkin
Kapak tasarımı: Sercan Arslan

Baskı ve Cilt: Ozan Matbaacılık
DavutpaŐa Caddesi Güven Sanayi Sitesi B blok Kat: 2 No: 352
Topkapı İSTANBUL
Sertifika no: 11329

Kütüphane Bilgi Kartı (CIP):

Kuran'da Şefaaf Gerçeği / Ahmet Murat Sağlam
Din, Dini kavramlar, Kuran, Şefaaf kavramı
Ozan Yayıncılık Ltd. 5. Baskı Ekim 2018, Türkiye, İstanbül, 128 sayfa

ISBN: 978-605-9330-61-9
Sertifika no: 11329

Dağıtım:

İstanbül: 2A, Alfa, Alkım, Artı, Bilgi, Cağaloğlu, D&R, Derya Dağıtım
Final, Paraf, Remzi, Say, Totem, Yelpaze
Ankara: İmge, Kıta, Ekinoks, Arkadaş Kitabevi
İzmir: Erdoğanlar, Güneş

İnternet satıŐ:

www.idefix.com, www.kitapyurdu.com, www.kitapyeri.com,
www.dr.com.tr www.netkitap.com, www.hermeskitap.com, www.babil.com,
www.1001kitap.com.tr, www.kitapdenizi.com,
<https://www.finalpazarlama.com>, <http://www.kitapsan.com.tr>

OZAN YAYINCILIK LTD.

Alemdar Caddesi Güzel Sanatlar Sk. No: 13 Cağaloğlu İstanbül
Tel: 212.511 93 95-520 43 90 Faks: 212.527 98 47
Email: info@ozanyayincilik.com Web: www.ozanyayincilik.com

*Beni Sevgi ile Büyüten Sevgili
Annem Dursun Sağlam'a ve
Değerli Abim Mehmet Sağlam'a İthafen...*

Kuran'da Şefaât Gerçeği

Kitabı yazarken, çok emeği geçen sevgili dostlarım Ahmet etkin, Ayhan Sülün, Kemal Durucak, Zeliha Ayrancı, Mehmet Sağlam ve Sonia Cihangir'e eleştiri, öneri, düzeltme ve katkılarından dolayı teşekkürlerimi iletiyorum.

Kıymetli Eşim Fatma Sağlam'a da yazdığım notları okuma yaparak kitabın akıcı olmasına katkı sunması ve gösterdiği sabır dolayısı ile takdir ve teşekkürlerimi iletmeyi bir borç olarak görüyorum...

Kuran'da Şefaât Gerçeği

İÇİNDEKİLER

Önsöz 11

BÖLÜM: 1

Şefaatin / Yardımın Tümü Allah'a Aittir	15
Yargı Günü Kendi Ellerimizin İşledikleriyle Karşılaşacağız!	21
Cehennemlikler İçin Bağışlanma Dilemek Yasaktır!.....	25
Sadece Allah Şefaât Eder, O'nun Dengi ve Ortağı Yoktur!	31
Şefaât Konusunda Önemli İpuçları Veren Ayetler!.....	37
Herhangi Bir Şefaâtçiyi İstisna Yapmak Ayetlerle Çelişecektir:	43
O Gün Ne Bir Kurtarıcı Vardır Ne de Bir Geri Dönüş!.....	47
Elçiler Kendi Ailelerine Bile Şefaât Edemezler!	51
Hesap Günü ile Alakalı Önemli Detaylar!	57
Esas Mesele Yeterince İyilik Yapılmaması ile Alakalıdır!.....	67
Yargı Tamamen Allah'ın Elindedir!	71

BÖLÜM: 2

Şefaât ile İlgili Anlamları Kaydırılan Ayetler	77
ÇEVİRİ ÖRNEK: 1	79
ÇEVİRİ ÖRNEK: 2	84
ÇEVİRİ ÖRNEK: 3	90
ÇEVİRİ ÖRNEK: 4	101
ÇEVİRİ ÖRNEK: 5	103
ÇEVİRİ ÖRNEK: 6	110

BÖLÜM: 3

Hadislerde Şefaât.....	113
ALINTI HADİS VE YAZILAR: 1	113
ALINTI HADİS VE YAZILAR: 2	114
ALINTI HADİS VE YAZILAR: 3	118

Önsöz

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Öncelikle şunu söyleyerek başlayayım, şefaatle alakalı tüm ayetleri Ehlî Sünnet ve Şiilerin de ezbere bildiğini ve üzerinde düşündüğünü biliyorum. Bu konu ile alakalı uzun tartışmalar geçmişte de yapıldı, günümüzde de yapılıyor. Esas meselenin yanlış yöne evrilmesinin ana nedeni hadislerden kaynaklanıyor. İki büyük mezhepsel grubun algısını hadisler şekillendiriyor. Şekillenmiş bir algı ile Kuran'a yaklaşan din adamları, ister istemez ayetleri yanlış anlamaya başlıyor. Önce algı bozuluyor sonra bozulan algı ile Kuran'daki ayetleri doğru anlamak mümkün olmuyor.

Diğer bir problem ise Kuran metnini okuduğumuzda farklı anlamlar çıkarabiliyor olmamızdır. Elbette bu biraz kafa karıştırıcıdır ve bütün mesele de burada başlıyor. **Tercih yapıyoruz. İşte yapılan bu tercih çok önemli.** Atalarının etkisinde kalan kişiler kalabalıkların da etkisiyle, geçmişte yapılmış din hakkındaki yorumları mutlak doğru olarak kabul ediyorlar.

İşte test burada başlıyor. Atalarımız ya yanılıyorlarsa? Tüm dini gruplar (Hristiyan, Yahudi, Budist, Hindu vs.) atalarının yanılabilirliklerini düşünselerdi hakikate tanık olma ihtimalleri olabilirdi ve onlar da kalabalıkların etkisindedeler. Kalaba-

lıklar içinde herhangi bir inançla doğmak adeta bizim algımızı mahkûm ediyor.

Kuran'a temiz yaklaşmak en önemli meseledir. Sünni, Şii, Sefi, Vahhabi vs. gruplar gibi değil, Kuran'a Müslümanca yaklaşmalıyız. Allah'ın kitabını peşinen yetersiz gören bu gruplar, daha kitaba başlarken sorunlu bir bakış açısı ile başlıyorlar. Şartlanmış kişilerin ne kadar sorunlu algılayabileceklerini kendimiz de gözlemleyebiliriz. Peşinen oluşmuş önyargıların etkisinde kalan bu gruplar, bu kafayla kitaba yaklaştıkları sürece, kendilerini sorunlu ve çelişkilerle dolu bir inanca mahkûm etmiş olacaklar.

Hem ruhban sınıfı yok diyorlar hem de onlarsız dinin anlaşılmasının mümkün olmayacağına inanıyorlar. Maaşlı ve dini meslek edinmiş kişiler, maaş aldıkları kişilere sadıktırlar. Maaşlarının kesilmesini de göze alamayabilirler. Tarih boyunca siyasiler maaş verdikleri din adamlarının da yardımıyla dini hep kullanmışlardır.

Allah'ın Kuran'da, eksikleri olan ve hadislerle tamamlanan bir din göndermesi pek mantıklı gözüküyor. Kul sözleri tamamlanan bir din göndermesi Allah'ın zatını (haşa) beceriksiz olduğunu düşündürür. Kuran'ın eksiksiz olduğu ve Allah tarafından açıklanıp detaylandırıldığı yönündeki ayetler de Kuran'ın mükemmel bir din içerdiği şeklinde düşünmemizin haklı olduğunu pekiştiriyor.

Allah katında geçerli delilleri olan kimseler kazanacaktır. Yanlış tercihlerimizin sonucuna ise katlanmak zorunda kalacağız. Ehli Sünnet, Şiiler ve geleneksel dini diğer gruplar

akidelerini daha çok hadisler üzerine kurduğu için, Kuran ile çelişme pahasına hadislerin çelişkilerle dolu şefaât anlayışına inanmayı tercih etmişlerdir. Mantıksız olsa dahi bunu bir şekilde kendilerince bir mantığa oturtmuşlardır. Nasıl ki Hristiyanlar teslise/üçlemeye kendilerini ikna ediyorlarsa, benzer bir süreç şefaât konusu dahil olmak üzere birçok konuda da işlemiştir. **Din adamları muhataplarını her türlü saçmalığa inandırmak için ikna edecek süslü cümleler bulurlar.** Bize düşen görev işte burada başlıyor. İnanığımız şey Allah'ın vahyine ne kadar uyuyor?

Delilleri Güçlü Olanlar Kazanacaktır!

Hacc: 68 *Seninle çekişirlerse de ki, "ALLAH yaptığımız her şeyi en iyi bilendir."*

Hacc: 69 *Tartıştığınız konularda, diriliş günü aranızda ALLAH hüküm verecektir.*

Ahmet Murat Sağlam

27.08.2017 Pazar

BÖLÜM 1

Şefaatin / Yardımın Tümü

Allah'a Aittir

Ehli Sünnet kaynaklarının şefaati konu alan temel iddiası.

İddialar: Kıyamet günü küçük ve büyük günahlarının affedilmesi için, bazı özel şahıslara, topluluklara ve akrabalara şefaât edilecektir. Bu şefaât peygamberler, evliyalara, âlimler, salihler ve şehitler tarafından gerçekleştirilecektir.

Sahih bir hadiste Rasulullah: **"Şefaâtım ümmetinden büyük günah sahibi kimselerdir"** buyurdu.

Tirmizî, şu ziyadeyi kaydeder: Hz. Cabir (radıyallahu anh) dedi ki: **"Kebair (büyük günah) ehli olmayanın şefaate ne ihtiyacı var!"**

Ebu Davud 4739 Tirmizî, İbnu Mace, Zühd 37, (4310).

Cenab-ı Hakk'ın bazı kullarına şefaât etme hakkını vermesi ve günahkâr kullarını cehennemden o kişilerin eliyle kurtarması, o kişilerin dünyadaki yaşantılarının hürmetinedir. Onların dünyadaki takvaları, ibadetleri, zühdleri, muhabbetleri ve diğer sıfatları bu makama ulaşmalarının sebebi olmuştur. Cenab-ı Hak, başta Peygamber Efendimiz (sav) ve diğer şefaât edicilerin şefaâtinden istifade etmeyi bizlere nasip etsin.

İddiaya Cevap: Şefaatin sözlükteki kelime manasının aracılık yapmak, tek olan bir şeyi dengi ya da benzeriyle çift hale getirmek ve yardım gibi başlıklar altında özetlenebileceğini belirterek konuyu incelemeye başlayalım. Kuran'da "şef" kelimesi, kök olarak sözlük anlamının dışında 31 yerde geçmekte, bunların 13'ünde şefaât biçiminde yer almakta, diğer yerlerde fiil ve isim kalıplarıyla geçmektedir. Kelimenin çoğulu ise şufeadır.

Dinî bir terim olarak şefaât, günahkâr bir müminin affedilmesi veya yüksek derecelere ulaşması için, Allah nezdinde mertebesi yüksek olan birinin O'na dua etmesi, dilekte bulunması ve daha çok bu yüksek mertebeli kulların ahirette günahlarının bağışlanması yönünde gerçekleşecek aracılık ve dilekleri olduğuna inanılmasıdır.

Kitabımızın ana konusu yukarıda dini terim olarak alınan tanımlamaların yanlışlığını göstermeye çalışmak olacaktır.

Konumuz açısından yukarıdaki şefaât hadisi büyük önem taşıyor. Eğer biri cenneti hak ediyorsa zaten ona şefaât etmek gerekmeyecektir. Dolayısı ile konu, büyük günaha bulaşıp cehennemî hak eden insanların şefaât müessesesi ile kurtarılmasıyla ilgilidir. Kitabın son bölümünde, konu ile alakalı başka hadislerden de örnekler vereceğim.

Kuran'da anlaşılması en kolay konulardan biri olan şirk, bazı yönleriyle kafa karıştırıcı gibi gözükabilir. Geçmişte yaşamış ortak koşan kişilerin, akidelerini bozdukları en yaygın şirk türlerinin başında şefaât inancı geliyor. Şeytanların insanları şirke sokmak için kullandığı en etkili yöntemlerden biri şefa-

attir. Şefaât için, adeta şirkin kalesi diyebiliriz. Ayetler çok açık şekilde, Allah ile birlikte şefaâtçilerin olduğuna inanılmasını şirk olarak nitelendiriyor. Yukarıdaki hadiste anlatılan şefaât inancının, geçmişte yaşamış müşriklerin iddiasından farkı nedir? Yukarıdaki iddia sahipleri düşünmeliler. Şirk Allah'a inanılmaması değil, **Allah ile birlikte aynı yetkiye sahip başka varlıkların olduğuna inanılmasıdır.**

Müşrikler Allah'a Ortaklar Koşarak İnanırlar!

Allah'ın yargısından kurtarıcıları olduğuna inanırlar! Allah onlara yetmez!

Zümer: 38 Onlara, "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sor-san, "ALLAH" diyecekler. De ki, "ALLAH'ın dışında tap-tıklarınıza ne dersiniz? ALLAH benim için bir zarar dilese onlar O'nun zararını giderebilir mi? Yahut O benim için bir rahmet dilese onlar O'nun rahmetini tutabilir mi? De ki, "ALLAH bana yeter. Güvenenler O'na güvensin-ler."

Şefaatin/Yardımanın Tümü Allah'a Aittir

Zümer: 43 ALLAH'ın dışında şefaâtçiler mi edindiler? De ki, "Onlar hiçbir şeye sahip değilseler ve düşünemiyorlarsa da mı?"

Zümer: 44 De ki, "**TÜM ŞEFAAT ALLAH'A AİTTİR.**" Göğlerin ve yerin yönetimi O'na aittir. Sonra O'na döndü-rüleceksiniz.

Zümer: 45 ALLAH tek başına anıldığı an ahirete inanmayanların kalpleri huzursuz olarak ürker. Fakat O'nun dışındakiler anıldığı zaman hemen yüzleri güler.

Yukardaki ayet net bir şekilde Şefaatin TÛMÛNÛN Allah'a ait olduğunu, O'nun dışında şefaatchiler edinilmemesi gerektiğini söylüyor. Bir sonraki ayette, Allah'ın tek olarak anılmasından rahatsız olacak kişilerden bahsedilmesi de tesadüf değildir. Allah'ın yanına şefaatchiler eklemek isteyenler, O'nun tek şefaatchi, tek yardımcı ve tek yetkili merci olmasından memnun olmuyor ve bundan huzursuzluk duyuyorlar. Önemli soru şu; günümüzde kimler Allah'ın TEK OLARAK ANILMASINDAN RAHATSIZLIK DUYUYOR ve **O'nun yanına birilerini koymaya çalışıyor?**

Konumuz açısından önemli olan bu ayetler şefaât inancına önemli bir darbe vuruyor. İlah olmanın en önemli özelliği yetki paylaşımıdır. İlah yetkisine sahip olan her bir kişi de ilah olmuş olur. Allah tek ilah olduğuna göre yetkisinin paylaşılmasına asla müsaade etmemiştir ve etmeyecektir. Şefaât konusu da böyledir. Yargı ve yönetimin tümüyle Allah'ın elinde olması, ilah olmasının bir şartı ve gereğidir.

Ayet, şirk koşanların Allah'ın varlığına inandıklarını açıklıyor. Mesele Allah'a inançsızlık sorunu değil, Allah'a şirk koşarak, araçlar ve yasalar üreterek dini tahrif etme sorunudur. Mesele, Din Gününde veya dünyada, Allah'ın yarar ve zarara uğratma durumunu engelleyecek kişilerin varlığına inanmalarıdır.

Yukarıdaki Ayetlerin mesajını özetleyelim.

- Müşrikler Allah'a inancı olan insanlardır. **Zümer: 38**
- Allah'ın vereceği cezayı şefaâtçilerin engelleyeceğine inanırlar. **Zümer: 38, Yunus: 18**
- Allah'ın berisinde şefaâtçiler edinenler vardır. **Zümer: 43**
- Şefaâtçi sanılanların aslında böyle bir yetkisi yoktur. **Zümer: 43**
- Şefaatin tümü Allah'ındır ve bu konuda ortağı da yoktur. **Zümer: 44**
- Allah'ın tek şefaâtçi olmasından müşrikler huzursuz olur. **Zümer: 45**

Allah'a inandığını iddia eden insanlar dünyanın her yerinde ve her dini grupta bolca vardır. Her dini grup, en üstte her şeye kudreti yeten bir Yaratıcı olduğuna zaten inanıyor. Sorun Allah'a inanmakla ilgili değil, Allah'ın görevlerini paylaştırdığı iddia edilen ve bu yolla ilahlaştırılan kişilerle alakalıdır. Şefaât inancı dini grupların (Müslüman, Hristiyan, Yahudi, Budist, Hindu ve Pagan dahil) inancına bir şekilde yerleşmiştir. **Elçiler ve evliyaların isimleri farklı olsa da Allah'ın yargısından kurtarma mantığı sabittir.** Bu elçiler ve evliya olduğu söylenen kişiler, kutsallaştırılmış ve Allah'ın yanında kurtarıcı formuna sokulmuşlardır.

Kuran'da Şefaât Gerçeği

Yargı Günü Sadece Kendi Ellerimizin İşledikleriyle Karşılaşacağız!

Yönetim ve Karar Sadece Allah'tadır!

Mümin: 16 O gün onlar tümüyle açığa çıkarılacaklardır. Hiçbir şey onları ALLAH'tan gizleyemez. O gün yönetim kime aittir? Tek ve En Üstün olan ALLAH'a aittir.

Ellerimizle Yaptıklarımızın Karşılığını Bulacağız!

Mümin: 17 O gün her kişiye **yaptığının karşılığı** ödenir. O gün haksızlık yoktur. ALLAH hesabı çabuk görendir.

O Gün Sözü Dinlenir Bir Şefaatçi Yoktur!

Mümin: 18 Onları yaklaşan gün hakkında uyar, o zaman yürekler gırtlaklara dayanmıştır, yutkunurlar. **Suçlular için ne bir dost ne de sözü dinlenir bir şefaatçi vardır.**

İnsanların Gerçek Kişiliklerini Sadece Allah Bilir!

Mümin: 19 Gözlerin göremediğini ve göğüslerin gizlediğini bilir.

Allah'ın Yargıda Yardımcıya İhtiyacı Yoktur Ve Allah Yargılarken Kusur Etmez!

Mümin: 20 ALLAH adaletle yargı verir. O'ndan başka çağırdukları ise HİÇBİR ŞEYE YARGI VEREMEZLER. ALLAH İşitendir, Görendir.

Yukarıdaki ayetleri şöyle özetleyelim:

- Yargı günü yönetimde Allah'ın yardımcısı yoktur.
Mümin: 16
- O gün ellerimizle yaptıklarımızın karşılığını bulacağız. Haksızlık yok! **Mümin: 17**
- Sözü dinlenecek şefa'atçi yoktur! **Mümin: 18**
- Kimin nasıl biri olduğunu sadece Allah bilebilir!
Mümin: 19
- Allah'ın haricinde hiç kimse o gün yargı veremez.
Mümin: 20

Ayetler o gün kimseye haksızlık yapılmayacağını belirtiyor. Oysa (hadiste geçen ve büyük günahları sadece kendi ümmeti için affettiren) **kurtarıcı şefa'atçiler inancının kendisi büyük haksızlıklara ve adaletsizliklere yol açar.** Şefa'at edecek kimseleri kim neye göre belirleyecektir? Allah neden böyle bir şeye müsaade etsin? Allah'ın yanında başka şefa'atçiler olacağı iddiasında bulunanların, Allah'ın mükemmel yargılayacağını ve bu konuda yardımcısının olamayacağını düşünmeleri gerekmez mi?

Kullarının her anına tanık olan, en gizli düşüncelerini her an bilen ve kimin neyi hak ettiğini de çok iyi bilen Yüce Allah, hepimizi şüphesiz en mükemmel şekilde yargılar. Şefaaf olduğu iddia edilenler hayattayken bile, diğer kişilerin ne yaptıklarını, nasıl bir yaşam sürdüklerini, ne düşündüklerini bilemezler. Bazı kişilerin bilmediği ve tanımadığı kişilere şefaaf edeceği iddiası, elçilerin kendi yakınlarına bile bir kurtuluş sağlayamayacağını söyleyen Kuran ayetleri ile çelişir. Bunu kitabın ilerleyen bölümlerinde ayetler eşliğinde göreceğiz inşallah.

Dünya bir tiyatro alanı değildir. Yaşarken ahireti umursamayan ve çeşitli günahlara bulaşan insanların sonlarının ne olacağı Kuran'da detaylı olarak anlatılmıştır. Eğer şefaaf gibi bir torpille bazı insanlar kayırılacaksa ve bu bir ümmete uygulanıp diğer ümmetlere uygulanmayacaksa, bu apaçık bir haksızlık olmaz mı?

Kimse dünyaya gelirken kimin ümmeti olacağına karar vermedi! Elçiler Allah'ın mesajını insanlara ulaştıran seçilmiş kullardır. Her toplumun bir elçisi olmuştur ve hiçbir elçi "ben yargı günü sizi Allah'ın elinden kurtarırım" veya "Hesap günü Allah'ın yanında şefaaf hakkına sahibim!" gibi bir iddiada bulunmamıştır. Şefaaf hakkına sahip olduğunu iddia eden biri, kendini de cennetlik ilan etmiş sayılacaktır ve bu durum birçok Kuran ayetine aykırıdır. Örneğin Muhammed peygambere, "kendine bile ne yapılacağını bilmediğini" söylemesi emrediliyor!

Ahkaf: 9 De ki: "Ben peygamberlerin ilki değilim. **Bana ve size ne olacağını da bilmem.** Ben, ancak bana vah-yedilene uyuyorum. Ben apaçık bir uyarıcıdan başka bir-şey değilim"

Kendine bile ne yapılacağını bilmeyen biri, "Ben din günün-de şefa'at hakkına sahibim" der mi!

Bu konuya kitabın son kısmı olan "hadislerde şefa'at" konu-sunu işlerken detaylı olarak gireceğiz. Konuya devam ede-lim...

Elçilerin Tebliği: Kimler için korku yoktur?

Bakara: 112 Doğrusu, **kim iyilik yaparak kendini ALLAH'a teslim ederse, onun ödülü Rabbinin yanın-da-dır; onlara korku yoktur ve onlar üzülmeyecektir.**

Kim iyilik yaparak kendini Allah'a teslim ederse üzülmaz. Ve her kim iyilik yapmaz da kendini Allah'a, yani O'nun emir ve yasaklarına teslim etmezse üzüdür. Allah'ın emirleri-ni uygulama alanı olan Dünya'yı bir tarla olarak görmeli ve ona göre davranmalıyız. Tarlaya ne ekersek hesap günü onu biçeceğiz. Dünya'da iyilik yapmayıp din gününü önemse-meyen kişilerin üzüleceğini de yukarıdaki ayetten çok kolay anlayabiliriz.

Cehennemlikler İçin Bağışlanma Dilemek Yasaktır!

Bağışlanmayı Uman Bir Elçi: İbrahim

şuara: 82 "Yargı gününde, kusurlarımı bağışlayacağını umduğum da O'dur."

Peygamberimizin Yoldan ıkanlar İçin Bağışlama Dilemesi Yasaktır!

Tevbe: 80 Onlar için ister bağışlanma dile, ister dileme... **Onlar için yetmiş kere bağışlanma dilesen bile ALLAH onları bağışlamayacaktır.** nk onlar ALLAH ve elçisini yalanladılar. ALLAH yoldan iyice ıkmiş toplumlari doğruya iletmez.

Bağışlanma Dilenilse Bile Sonuç Değişmiyor!

Munafikun: 6 Onlar için bağışlanma dilesen de dilemesen de birdir; ALLAH onları bağışlamayacaktır. ALLAH yoldan ıkmiş topluluğu doğruya ulaştırmaz.

Peygamberimiz Akrabaları İçin Bile Talepte Bulunamayacaktır:

Tevbe: 113 *Akraba bile olsalar ne peygamber ne de inananlar, cehennem halkı kendilerine belli olduktan sonra ortak koşanlar için bağışlanma dileyemez.*

Elçiler Bile Hesaba Çekiliyor!

Araf: 6 *Kendilerine mesaj gönderilenleri de sorguya çekeceğiz, elçileri de hesaba çekeceğiz.*

Yukardaki ayetlerden şu sonuçları çıkarabiliriz:

- Elçiler bile Yüce Allah'ın bağışlamasını uman kişilerdir. **Şuara: 82**
- Allah'ın bağışlamadığı bir kimseyi hiç kimse bağışlatamaz. Elçinin duası bile Allah'ın yargısında değişikliğe yol açamaz. **Tevbe: 80, Munafikun: 6**
- Elçiler kendi akrabalarına dahi şefaatte bulunamayacaklar. **Tevbe: 113**
- Elçilerin bizzat kendileri hesaba çekilecek. **Araf: 6**

İbrahim as'ın bile yargı günü bağışlanmayı umması bize önemli bir ipucu vermeli. **Herhangi bir elçinin ismi anılarak şefaâtçi olacağına dair tek ayet yoktur** ama aksi yönde ayet çoktur. Diğer bir ayette Muhammed as ne kadar bağışlanma dilerse dilesin Allah'ın yargısının değişmeyeceğinin söylemesi de bize yargı günü ne olacağını haber veriyor. Yaşarken

birlikte yaşadığı, hatta sevdiği insanlar için yapılacak bağışlanma duasına olumsuz yanıt alan Resulullah, ahirette benzer bir duada bulunabilir mi?

Büyük Günahlara Batanlar Cezadan Kurtulamaz!

Bakara: 81 *Günah işleyip suçu kendisini kuşatan kimseler ateş halkıdır; orada sürekli kalırlar.*

Bakara: 82 *İnanıp erdemli bir hayat sürenler ise cennet halkıdır; onlar da orada sürekli kalırlar.*

Allah Kimleri Bağışlar?

Neml: 11 *"Ancak kim zulmederse, sonra günahlarını bırakıp iyilik yaparsa ona karşı ben Bağışlayıcıyım, Rahimim."*

Allah uyarıyor; büyük günahları yaşam biçimi edinenler kaybeder. Bir insan günahları zaaf olarak işleyebilir, ama bu sürekli olamaz. Günahlardan pişmanlık duymayacağı bir hale gelirse ve o günahlar kişinin hayatını kuşatan bir hal alırsa, bu yaptığı hatadan dönüş yapmaz ve sonrasında erdemli bir hayat sürmez ise o kişiyi ne şefaât kurtarabilir ne de başka bir şey.

Allah kullarının her halini, her anını, en gizli davranış ve düşüncelerini en iyi bilendir. Kullarına şah damarından daha yakındır. Kaf suresinin 16. ayetindeki "şah damarından daha yakın" olma ifadesi, Allah ile arasına aracı koyma gereği duyanları mahkûm eden, çok güzel bir benzetmedir. Öyle ki, insanın şah damarı ile arasına giren her şey onu öldürecektir. Tıpkı Allah ile aramıza giren şeylerin inancımızı mahvetmesi

gibi!.. Allah'ın örneği apaçık ve muhteşemdir. Yeter ki kalpler kör olmasın...

Allah bize merhameti öğretendir. Merhametli davranmayı kendisine bir ilke olarak yazandır. Allah'ın bağışlamadığı, cezalandırmaya karar verdiği bir kişiyi, birilerinin çıkıp şu veya bu şekilde kurtaracağını iddia etmek, mantıksız ve dayanaksız bir iddiadır. Allah verdiği yargıda hata yapmaz. Allah kullarını adaletle ve kusursuz bir şekilde yargılayacağı için, herhangi bir kişinin kalkıp **YARGIYA MÜDAHALESİ adaletsizlik meydana getirir**. Kimin nasıl bir yaşam sürdüğüne **her an ve sadece** Yüce Allah tanıktır.

Yüce Allah'ın Bize Merhamet Etmesi İçin Ne Yapmalıyız?

Enam: 155 *Bu da indirdiğimiz kutlu bir kitaptır. Öyleyse size merhamet edilmesi için ona uymalısınız, erdemli davranmalısınız.*

Araf: 204 *Kuran okunduğu zaman, onu dinleyip kulak verin ki merhamet edilesiniz.*

Kuran bizi uyarıyor! Merhamet edilmemiz için Allah'ın emirlerine uymamız gerekiyor. Bu son derece adildir. Allah kötü bir sonuçla karşılaşmamamız için bize bağışlanma kriterlerini Kuran'da açıklıyor. Dünya'da bulunurken ayetleri önemsemeyen ve erdemli bir hayat sürmeyen birilerinin şeytan tarafından kandırılması için **en iyi zemin yine yanlış şefaât inancı tarafından oluşturulur**.

Lokman: 33 Ey halk, Rabbinizi dinleyin, ne babanın çocuğuna yardım edemeyeceği ne de çocuğun babaya yardım edemeyeceği günden korkun. ALLAH'ın sözü gerçektir. Dünya hayatı sizi aldatmasın; kandırıcılar sizi ALLAH ile aldatmasınlar.

Fatır: 5 Ey insanlar ALLAH'ın sözü gerçektir; dünya hayatı sizi aldatmasın. Kandırıcı, sizi ALLAH hakkında kandırmasın.

Baba çocuğuna, çocukta babasına yardım edemeyecek!.. Bu önemli. Lokman 33 ve benzeri ayetler şefaaf iddiasına farklı bir açıdan önemli bir darbe vuruyor. Elçiler veya diğer şefaaf edecekleri düşünölen kişiler de aynı zamanda bir baba olabilir. **Babalar kendi çocuklarına, çocukların da babalarına şefaaf edemeyecekleri yukarıdaki ayetten çıkması gereken kesin yargıdır.** Sonuç olarak peygamberimiz de aynı zamanda bir babadır ve yukarıdaki ayete göre hesap günü kendi çocuklarına bile yardım edemeyecektir. Kendi çocuklarına yardım edemeyeceği kesin olan kişilerin hiç tanımadığı kişilere şefaaf edeceklerine olan inançları saçma değil midir?

Kandıranlar sadece şefaaf konusunda değil Allah hakkında da yanıltıyorlar. Oysa Yüce Allah bu konuda da gerekli ikazları yapıyor. Dünya hayatı insanlara cazip geliyor çünkü peşin. Ahiret ise bilinç altında hep kuşkuyla karşılanan bir yer ve peşin değil. Aklını kullanan kişiler ayetleri gereği gibi anlayıp, dünya hayatının kendilerini kandırmasına müsaade etmeyerek Allah bilinci ile yaşayanlardır.

Sadece Allah Şefaât (Yardıım) Eder, O'nun Dengi ve Ortağı Yoktur!

Şuara: 92 Onlara şöyle denir, "Hani taptıklarınız nerede?"

Şuara: 93 "O ALLAH'ın altında taptıklarınız SİZE ŞİMDİ YARDIM EDEBİLİYORLAR MI? Kendilerine bile yardımları dokunabiliyor mu?"

Şuara: 94 Azgınlarla birlikte tepetaklak oraya atılacaklardır.

Şuara: 95 İblis'in tüm askerleri de...

Şuara: 96 Orada çekişerek şöyle konuşacaklar:

Şuara: 97 "ALLAH'a andolsun, biz gerçekten çok açık bir sapıklık içinde imişiz."

Şuara: 98 "Çünkü sizi evrenlerin Rabbine DENK TUTUYORDUK."

Şuara: 99 "Bizi saptıranlar suçlulardı."

Şuara: 100 "Şimdi bizim ne şefaâtçimiz var."

Şuara: 101 "Ne de yakın bir dostumuz."

Şuara: 102 "Bir şansımız daha olsaydı da, inananlar olsaydık."

Şuara: 103 Bunda bir ders var; ANCAK ÇOĞUNLUK İNANMAZ.

Ayetlerin mesajlarını özetleyelim:

- Allah'tan başkasının yardım edeceğine inanmak, yardım edeceğine inanılan kişiye kulluk etmektir/tapmaktır. **Şuara: 92**
- Şefaâtçi olduğu iddia edilenler kendilerine bile yardım edemiyorlar. **Şuara: 93**
- Allah'la birlikte şefaâtçiler edinenler, bunun yanlış olduğunun farkında değiller. **Şuara: 97**
- Şefaâtçiler edinmek, kul olanları Allah'a DENK TUTMAKTIR. **Şuara: 98**
- Çoğunluk Allah'ın bize yardım edecek tek varlık olduğuna inanmayacak. **Şuara: 103**

Birileri tarafından şefaât ile kurtarıлма inancı, dünya üzerinde yaşayan birçok inanç içerisinde mevcut. Her bir dini grubun, kendi şefaâtçisinin Allah ile arasında bir köprü olup kendisini kurtaracağına olan inancı tamdır. Fakat Kuran ayetleri o gün şefaâtçiler ile değil, ŞOK İLE KARŞILAŞACAKLARINI haber veriyor. Herhangi bir elçinin kendisine

şefaât edip kurtaracağına inanan kişiler, aslında elçilerin mesajına ihanet ettiklerini o gün çok iyi anlayacaklar. Erdemli bir hayat sürmesi gereken bu kişiler, sadece Allah'a yönelip, sadece O'ndan yardım istenmesi gerektiğini, O'nun yeterince merhametli ve adil olduğunu işte o gün çok iyi kavrayacaktır. Gerçek inananlara Allah yeter.

Elçiler yaşarken bile çevresindeki kişilerin tam olarak nasıl birileri olduklarını bilemeyebilirler.

İnsanın kalbindeki erdeme tanık olabilecek tek varlık Yüce Allah'tır. Özümüzde nasıl biri olduğumuzu sadece ve sadece O bilir. Ve buna göre yaşam sürmemiz için bizi çeşitli zaaflarımızla dener, yüzleştirir.

Münafıkların Kim Oldukları Bilinmiyordu!

Tevbe: 101 *Gerek çevrenizden ve gerekse şehir halkından olan Araplardan bazıları ikiyüzlüdür. İkiyüzlülükte küstahlaşmışlardır. **Sen onları bilmezsin**, biz onları biliyoruz. Onları iki kat azapla cezalandıracağız ve sonra da büyük bir azaba uğratılacaklardır.*

Yukarıdaki ayet çok açık şekilde kanıtıyor ki, münafıkların/ikiyüzlülerin kim olduğunu peygamberimiz bile bilmiyordu. O halde tanımadığı ve kalbindeki duyguları bilemediği insanlara nasıl şefaât edebilir? Çok açıktır ki, Allah'ın azap etmeyi kararlaştırdığı birine şu veya bu yolla itiraz edilemez. Kullarını Allah gibi kimse bilemez ve Allah gibi adalette kimse yargılayamaz.

Ayetten Çıkan Sonuç:

- Peygamberimiz kendi yaşadığı dönemde bile kimlerin münafık olduğunu bilmiyordu!
- Öldükten sonra yaşayan insanların iman durumunu zaten bilemez.
- Kimin nasıl bir azap veya ceza alacağını bilmeyen biri, şefa'at de edemez.
- Yanındaki insanın bile kalbindeki düşüncelerden habersiz olan, ikiyüzlü insanları inananlardan ayırt edemeyen birisi, hiç kimse için şefa'at etmez, edemez.

Bize Sadece Allah Yardım Edebilir!

Rad: 34 *Onlar dünya hayatında azabı hakketmişlerdir. Ahiret azabı ise daha kötüdür. Onları ALLAH'tan KİMSE KURTARAMAZ.*

Yargılanırken Allah ile baş başayız. Bizi merhameti sonsuz olan Allah'tan birilerinin kurtarabileceğini iddia etmek şirk'tir. Allah zalim midir ki kullarını yargılarken birilerinin birilerini kurtarmasına ihtiyaç olsun? Azabı hak etmiş biri için hiçbir are yoktur. Bu adaletin de bir gereğidir. Yüce Allah ayette, cezayı hak edeni hem dünyada hem de ahirette cezalandıracağını söylüyor.

Kuran ayetleri sürekli erdemli ve onurlu bir hayat sürmenin altını çizerken; şeytan ise, bir şekilde günaha bulaşmış ve ahireti önemsememiş kişileri şefa'at ve benzeri umutlarla

kandırmaya devam ediyor. Dolayısı ile, affedilmesi ve cezalandırılması gerekenleri en iyi bilen SADECE Yüce Allah'tır.

Kitabın Ne Taraftan Verileceğine Allah Karar Verir!

İsra: 71 *Her bir halkı önderleriyle birlikte çağırdığımız gün, kitabı sağından verilenler kitaplarını okurlar ve en ufak bir haksızlığa uğratılmazlar.*

İsra: 72 *Bu dünyada (Kitaba) kör olanlara gelince, onlar ahirette de kördür ve yol bakımından daha da sapıktır.*

Dünya'da kör olan, yani gerçeği görmeyen kişiler ahirette de öyle olacak. Yaşarken kendi ellerimiz ile yapıp ettiklerimiz kitabımızın ne taraftan verileceğine yön verecek. Dünya'da iken erdemli bir hayat sürmeyenlerin, yargı günü çıkan sonuçtan herhangi bir torpille kurtulması mümkün olmayacaktır. Yargı, Allah katında değişmez. Ayetler, yaşarken ellerimizle yapıp ettiklerimizin semeresi ile karşılaşacağımız yönde.

Ama din adamları, inkâr etme potansiyeli olan insanları batılı saptırmak için bir yolunu bulup batılı süslü gösterecektir. Din adamları, en saçma inançları bile kendilerini izleyenlere mantıklıymış gibi gösterebilmektedir. Çoğunluk, hakikate uygun bir şekilde inanmaz.

Maide: 63 *Hahamları ve din adamları onları bu günah sözleri söylemekten, haram yemekten menetmeli değil miydi? İşledikleri ne fena!*

Haram yemek ve benzeri her türlü günah işlenmeye hala devam ediliyor. Bütün toplumlarda yukarıda eleştirilen tavırlar mevcut. Din adamları ise esas meseleleri konuşacağı yerde, önemsiz konularla halkımızı oyalamaya devam ediyorlar. Gizledikleri gerçekler yüzünden, özellikle din adamlarını din günü oldukça zor bir hesap bekliyor olacak. Yukarıdaki ayet tüm din adamlarına ciddi bir uyarıdır.

*Enbiya:47 Diriliş günü için adalet terazileri kurarız.
Kimseye hiçbir haksızlık edilmez. Hardal tanesi kadar bir
ağırlığı bile hesaba katacağız. Biz, hesapçı olarak yeteriz.*

Allah kullarına karşı şefkatli ve merhametlidir kullarına haksızlık asla yapmaz. Hesap günü adalet kesin ve tamdır. Hesap gören olarak Allah yeterlidir. Büyük yargı gününde top-pille kurtulacaklarını zannedenler, Allah'ı gereği gibi takdir edememiş kişiler olacaktır.

Şefaât Konusunda Önemli İpuçları Veren Ayetler!

Elçiler, Kendilerine Bile Yarar ve Zarar Veremeyecek:

Yunus: 18 ALLAH'ı bırakıp, kendilerine ne zarar ne de yarar veremeyenlere kulluk ediyorlar ve "Bunlar, ALLAH yanında bize şefaât edecekler" diyorlar. De ki: "ALLAH'ın göklerde ve yerde bilmediği şeyleri mi O'na bildiriyorsunuz? O çok yücedir, ortak koştuğunuzdan uzaktır."

Alıntıladığımız Yunus suresinin 18. ayeti, herhangi bir insanın, kendisine bile yarar ve zarar veremeyen kişileri ŞEFAATÇİ olarak nitelmesini, onlara **kulluk yapmak** yani şirk koşmak olarak değerlendiriyor. **Yani birine kul olmanız için o kişiye şefaâtçi payesi vermeniz yeterlidir.** Şefaât, en çok şirk koşulan durumlardan ve şeytanın oltasındaki en etkili yemlerden biridir! Yani oldukça önemli bir konudur. Sadece bu konuyu, ayetler eşliğinde ve detaylı şekilde işlememizin sebebi de budur. Ortak koşanlar Allah'a yeterince güvenmedikleri için araya araçlar koyup hesap gününden kurtulma-

ya çalışıyorlar ve Allah'ın yargıda kusursuz olduğunu, yargıda ortağı olmadığını kavrayamıyorlar.

Yukarıdaki ayetten (Yunus: 18) çıkması gereken sonuç:

- Allah katında şefaâtçi olarak tanımlanan kişileri Allah REDDEDİYOR. **Yunus: 18**
- Kendine dahi yarar sağlayamayacak kişileri şefaâtçi edinmek şıktır ve bu onlara kulluk edip tapmak anlamı taşır. **Yunus: 18**
- Herhangi bir şefaâtçi edinmek, Allah'ın göklerde ve yerde bilmediği şeyler olduğunu iddia etmek anlamına gelir. **Yunus: 18**
- Aşağıda vereceğimiz bir sonraki ayete (Yunus:49) göre ise, peygamberimiz bile kendine bir yarar sağlayamaz. Dolayısıyla hiç kimse Allah'ın yanında şefaâtçi olarak değerlendirilemez.

Kendine bile yarar ve zarar veremeyen biri olarak tanımlanan kimse, nasıl büyük günah sahiplerini bağışlatabilir ve onlara şefaâtçi olabilir? Aşağıdaki cümlelerin, bizzat "de ki" emri ile **peygamberimize söylenmesi konumuz açısından oldukça önemlidir**. Çünkü peygamberimizin şefaâtçi olacağını söyleyen iddia sahipleri, bunu Muhammed peygamberin söylediğini iddia ediyorlar. Yani o güzel insana iftira atıyorlar! Kuran ise Muhammed peygamberin ağzından onları yalanlıyor.

Muhammed Peygamber'in Kendi Ağzından Söylenen Cümleler:

Yunus: 49 De ki: "ALLAH'ın dilemesi dışında, ben kendime dahi ne bir zarar ne de bir yarar verme gücüne sahip değilim. Her toplumun bir süresi vardır. Süreleri bitince ne bir saat geciktirilir ne de öne alınırlar.

Cin: 21 De ki, "Ben size ne bir zarar ne de bir yarar verme gücüne sahip değilim."

Cin: 22 De ki, "Hiç kimse beni ALLAH'a karşı savunamaz, O'ndan başka sığınak da bulamam."

Muhammed Peygamberin öldükten sonra şefaât yoluyla ümmetine yarar vereceğine inanılması hem ona kulluk edilmesi hem de onun Allah'a şirk/ortak koşulması manasına gelir. Yukarıdaki ayetler, Resulullah'ın bizzat kendi dilinden söylenilerek ondan herhangi bir medet umulmasının önüne geçilmesi amacı taşıyor. Cin suresinin 22. ayetinin nasıl bittiğine dikkat edin. Hesap gününde peygamberden yarar da zarar da beklemek ayetlerle çelişiyor.

Şefaât inancı mitolojik bir inançtır. Hemen hemen tüm dini gruplarda, kutsallaştırdıkları kişilere bir şekilde şefaât etme yetkisi verilerek, kendilerini yargıdan kurtarma amaçlanmıştır. Kimi zaman bir elçi, evliya, şehit, hafız; kimi zaman ise ölmüş bebekler bile şefaâtçiler arasında kendine yer bulmuştur. İsimler değişse de mantık hep aynı kalmış ve sonuçta müşriklerin Allah'ın yargılamasına olan güvensizlikleri, bir şekilde kendi mantıklarına göre aşılmaya çalışılmıştır.

Bunun altında yatan temel etkenlerden biri de kişinin amel-
lerinin kendini Allah'ın yargısından kurtaramayacağını dü-
şünmesidir. Yargılanırken kaybedeceğini düşünenler, bu ne-
denle araya araçlar koymak isterler. Ama Yüce Allah bunun
mümkün olmadığını çok açık ayetlerle bize bildiriyor. Yuka-
rıdaki ayetler ve benzeri birçok ayete rağmen şefaâtçiler
edinmek, büyük bir akılsızlık olmaz mı?

Yukarıdaki ayetlerde peygamberimizin KENDİNE DAHİ ya-
rar ve zarar veremeyeceği mesajı veriliyor. Üstelik KENDİ
DİLİNDEN!

Ayetlerden çıkarmamız gereken sonuçları özetlersek;

- Muhammed Peygamber kendine dahi yarar sağla-
yamaz. **Yunus: 49, Cin: 21**
- Muhammed Peygamber yarar ve zarar veremiyorsa,
şefaâtçi de olamaz. **Yunus: 49**
- Muhammed Peygamberin şefaât edeceğine inanmak,
onu Allah'a ortak koşmak ve ona tapınmak anlamına
gelir. **Yunus: 18**
- Yargılanırken kimse Allah'tan başka bir sığınak bu-
lamaz. **Cin: 22**

**ANA PRENSİP: Azap Kararı Alınan Birine Kimse
Yardım Edemez!**

Zümer: 19 Azap sözünü hak edenlere gelince, **sen**
ateştekinizi kurtarabilir misin?

Zümer: 20 Ancak Rab/**Efendi'lerini sayanlar için** üst üste kurulmuş köşkler vardır; altlarından ırmaklar akar. ALLAH'ın sözüdür. Kuşkusuz ALLAH sözünden caymaz.

Yukarıdaki ayetler azabı hak eden birine kimsenin yardım edemeyeceğini açıkça kanıtlıyor. Azap hak olan birine şefaaf edileceği iddiası, Kuran'daki birçok ayetle çelişiyor. Zümer suresi 19. ayette bu gerçek, peygamberimize soru olarak yöneltilerek net şekilde cevap buluyor! Yüce Allah, peygamberimiz öldükten sonra uydurulacak şefaaf inancını reddeden ayetleri Kuran'a o kadar çok serpiştirmiş ki, insanlar kolayca bu gerçekleri görsün ve kendilerini yanlışla götüreceğ inançlara meyletmesin! **Ahireti garantilemenin yolunun, tek Efendimiz olan Allah'ın emirlerini önemseyip yerine getirmekten geçtiği de ayette hatırlatılıyor.**

Bu kadar net ayetlere rağmen, ilerleyen bölümlerde de örneklerini vereceğim üzere, gelenekçi din adamları tarafından şefaaf ile kurtarılma hakkı, en ağır cezayı hak edenlere bile verilmiştir. Şefaafçi listeleri de oldukça uzundur. Kitabın sonuna doğru bu konuyu detaylı olarak işleyeceğimiz için şimdilik daha fazla detaya girmiyorum.

Kuran'da Şefaât Gerçeği

Herhangi Bir Şefaâtçiyi İstisna Yapmak, Aşağıdaki Ayetlerle Çelişecektir:

Bakara: 48 Öyle bir günden sakının ki, kimse kimsenin yerine birşey ödeyemez, **aracılık (şefaât) kabul edilmez, kimseden bir fidiye alınmaz ve yardım da edilmez.**

Bakara: 123 Kimsenin kimseden yana bir şey ödeyemediği, hiç kimseden fidiye alınmadığı ve **hiç kimseye şefaatin (aracılığın) yarar sağlamadığı ve yardımın kesildiği bir günden sakının.**

Bakara: 254 İman edenler, ne alışverişin ne dostluğun ve ne de **şefaatin (aracılığın) olmadığı gün** gelmeden önce size verdiklerimizden dağıtın. İnkâr edenler zalimlerdir.

Yukarıdaki ayetlerde yargı gününde istisna olmaksızın hiç kimseye iltimas olmayacağı, aracılığın (şefaât) kabul edilmeyeceği, o büyük gün gelmeden önce kişinin kendisine yardım olacak düzeltici davranışlarda/salih amellerde bulunması ve Allah'ın rızasını kazanması gerektiği vurgulanıyor. Bazı din adamları şefaati reddeden yukarıdaki ve benzeri ayetlerin iman etmeyenler hakkında olduğunu, yani sadece

müşrikleri kapsadığını iddia etseler de Bakara suresinin 254. ayetinde hitabın iman edenlere olduğu net bir şekilde belli oluyor. Dolayısı ile Bakara suresinin 254. ayeti bu iddiayı da boşa çıkarmaktadır.

Araya birilerinin konularak şefaâtçi yapılması, yukarıdaki ayetlerle çelişen bir iddia olur. 'Kimse yapamaz' cümlesinin anlamını hepimiz biliyoruz. Peki hangi mantığa dayanarak birilerinin şefaâtçi yapılması mümkün olabilir? "Öyle bir günden sakının" diye uyarılmasına rağmen, o günden sakınmayan ve umursamayan birine şefaât edilmesi ve bu yolla azaptan kurtarılması ayetlerdeki uyarılarla ne kadar uyumlu olabilir ki? **Şefaâtçiler ile kurtarılacaklarına inanan kişiler, acaba buna gerçekten inanabiliyorlar mı?**

Allah vahyettiği ayetleri kullarına bildiriyor ki, Dünya'da bulunuş amacımıza uygun davranalım ve test gerçekleşsin. Sınavı kaybedenleri şefaâtçilerle kurtarmaya çalışmak apaçık bir şekilde dünyada bulunuş amacımız olan sınanma gayesini boşa çıkarır. Şunu biliyoruz ki, şirk koşmak isteyen biri MUTLAKA BİR GEREKÇE BULUP kendini de inandırarak birilerini şefaâtçi edinecektir.

YUKARIDAKİ AYETLER ŞUNLARI ORTAYA KOYUYOR:

- Kimsenin bir şey ödemekle kurtulamayacağı, Bakara: 48-123-254
- Şefaâtçi kabul edilmeyeceği, Bakara: 48-123-254
- Fidyenin olmayacağı, Bakara: 48-123-254

- Dostluğun da işe yaramayacağı, Bakara: 48-123-254
- Yardımın da olmayacağı bir yargı gününden sakının. Bakara: 48-123-254

Bazı İnsanları İzleyenler, Bundan Acı Bir Pişmanlık Duyacaklar!

Bakara: 167 Uyanlar şöyle diyecek: "Keşke bir şansımız daha olsaydı da onların şimdi bizden uzak durdukları gibi biz de onlardan uzak dursaydık." Böylece ALLAH yaptıklarını pişmanlığa dönüştürür; ateşten çıkamazlar.

Sorguya Şefaâtçimiz Olmadan, Tek Başımıza Gideceğiz:

Enam: 94 "Sizi ilk defa yarattığımız gibi bize tek olarak geldiniz. Size hayal gibi gösterdiğimiz şeyleri **ardınızda bıraktınız**. Hakkınızda (verilecek kararda Allah ile) ortak davranacaklarınızı ileri sürdüğünüz **şefaâtçilerinizi yanınızda görmüyoruz**. Aranızdaki bağlar kesilmiştir. İleri sürdüğükleriniz sizi terketmiştir."

Rabbimizden Başka Sahibimiz Yok:

Enam: 51 Rab'lerinin huzuruna çıkacaklarının heyecanı ile dolanları onunla (Kuran'la) uyar: O'ndan (Allah'tan) başka bir sahipleri ve şefaâtçileri (yardımcıları) yok. Belki korunurlar.

Kimin şefaâtçi olduğu iddia edilirse edilsin, Kuran'a göre o gün herkes yalnız başınadır ve şefaât edecekleri sanılan kişilerle ilişkileri tümüyle kesilmiş olacaktır. Eğer şefaâti istenen kişi salih biriye bağlarını kesip terk edecektir. Eğer o da sapkın biri ise, cehennemde aynı sonuç içinde olacaklardır. Hesap günü ellerimizle işlediklerimizin karşılığını bulacağız.

Kuran bizlere hakikati öğretmek, karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için Allah tarafından yollanmış bir kitapdır ve bizi şefaâtçiler edinmememiz gerektiği konusunda sürekli uyarır. Din günü şefaâtçilerin yardımını uman kişiler, büyük bir şok yaşayacak ve bundan dolayı büyük bir pişmanlık duyacaklardır. Allah'ın yanına koydukları şefaâtçileri onları terk edecek ve yalnız başlarına kalacaklar. O gün şok yaşamak istemiyorsak, din ile ilgili tüm konuları en güvenilir kaynak olan Kuran'dan öğrenmemiz gerekiyor. Elbette ki Allah kuluna her konuda yeter ve bizler sadece O'na dayanıp güvenmeliyiz.

Ayetlerden Çıkan Sonuç:

- Şefaâtçilerle bağlar kesilecek.
- Allah'tan başka şefaâtçimiz olmayacak.

Araf: 197 "O'nun dışında çağırduklarınız ne size yardım edebilirler, ne de kendilerine yardım edebilirler."

O Gün Ne Bir Kurtarıcı Vardır Ne de Bir Geri Dönüş!

Araf: 53 Onun haberlerinin gerçekleşmesini mi bekliyorlar? Haberleri gerçekleştiği gün, onu daha önce önemsemeyenler, "Rabbimizin elçileri gerçeği getirmişlerdi. Bizim için aracılık edecek bir şefaâtçi var mı? Yahut, öncekinden farklı davranmak için geri göndersek" derler. Kişiliklerini yitirmişlerdir ve uydurdukları şeyler de onları terketmiştir.

Rum: 13 Koştukları ortaklarından da kendilerine şefaât eden hiçbir kimse çıkmaz; ortaklarını inkâr ederler.

Secde: 4 ALLAH gökleri, yeri ve aralarındakileri altı günde yaratan ve sonra tüm otoriteyi kurandır. Sizin için O'ndan ayrı bir veli (koruyucu) ve şefaâtçi (yardımcı) yoktur. Öğütten anlamaz mısınız?

Şefaâtçiler uydurmak, insanlığın önemli bir alışkanlığıdır. İnsanlar "Sadece Allah'ın" kuluna yetmediğine inandığı an, yanına birilerini ekleme gereği duyuyor. Ayetlerde eleştirilen şefaâtçilerin, günümüzdeki yansımalarının kimler olduğunu, öğüt almak isteyen her Müslümanın uzun uzun düşünmesi gerekiyor.

Ayetlerde eleştirilen kişiler de şefaâtçilerine kendilerine göre geçerli olduğuna inandıkları nedenlerden dolayı inanıyorlardı. Kendi toplumlarındaki din adamları, onları bir şekilde ikna edip inandırmışlardı. İnsanlar ahirette uyandıklarında şefaâtçilerinin aslında işe yaramadığını görecekle ve bundan derin ve keder veren bir pişmanlık duyacaklar. Hristiyanlar İsa peygamberden önceki şefaâtçilerini unuttular. Lakin yerine İsa (as) ve Meryem Anayı (ayrıca onların da evliaları var) ikame ettiler. **Binlerce yıllık insanlık tarihinde kim bilir kaç insana şefaâtçi payesi verildi!** Peki kendi toplumumuzda, şefaât edeceklerine inanılan kişilerin durumu sizce farklı mı olacak?

Yine Secde suresi 4. ayet Allah'tan ayrı bir şefaâtçimizin olmadığını altını çiziyor. Din adamlarının uydurmalarına değil, sadece Kuran ayetlerine inanmamız bizim için tek emniyetli yoldur. Bize ne söylenirse söylensin, DİN ADINA anlatılanların DELİLLERİNİ HER ZAMAN KİTAPTAN SORMALIYIZ. Allah bize hem dinimizi hem de ahiret yolunu gösterecek öğütlerini açık seçik anlatıp aydınlatıyor. Allah'a gereği gibi güvenip, sadece O'na teslim olup, erdemli bir hayat sürecek olanlar ne dediğimizi iyi anlayacaktır. Erdemli olmanın ne demek olduğunu tüm Müslümanlar bilmeli ve ona göre yaşmalıdır.

Çok geç olmadan!

Yunus: 4 *Hepinizin dönüşü O'nadır. Bu, ALLAH'ın verdiği gerçek sözdür. O, yaratılışı başlatır ve sonra tekrarlar; böylece inandırdıkları işleri yapanları adaletle*

ödüllendirir. *Kâfirlere ise, inkârlarından ötürü sıcak bir içecek ve acı bir azap vardır.*

İnanıp erdemli bir hayat sürecektir olana ödülün verileceğinin altını çizen ayetlerden biri. Dünya'da iken erdemli olmayan kişilerin cennette ne işi olabilir diye düşünüp ona göre davranmamız gerekiyor. Dünya nimetlerine her an, herkes ve hatta en zalim insanlar bile kolayca ulaşabilmektedir. Allah'ın vereceği ödülü düşünmek ve büyüklüğünü kavramak da konumuz açısından önemlidir. Ahiret ödülüne gerçekten inanan birinin davranışı da ona göre olacaktır.

Bir düşünce deneyi yapalım: Bir anlığına cennete ve cehenneme gönderildiğimizi düşünelim! Oraları gözümüzle görüp tanık olduktan sonra, tekrar dünyaya döndüğümüzde dünyadaki davranışlarımız değişir miydi diye de kendimize soralım!.. **Davranışlarımız ne ölçüde değişirdi sizce?** Bu sorunun cevabı iyice düşünülmelidir. Kendi tahminimi söyleyeyim, davranışlar kesin olarak kimine göre bir miktar, kimine göre oldukça fazla değişirdi. Mesele zaten buradadır. Ahiret inancı ne kadar pekişirse insan davranışı o ölçüde güzelleşecektir. Allah kalplere yol gösterir ve Allah'ın bize yol göstermesi için dinimizi iyi derecede bilmemiz gerekir.

Hicr: 99 *Rabbine kulluk et ki kesin bir inanca sahip olasın.*

Ne kadar gerçek kulluk o kadar inanç olgunluğu! İnançımızın olgunlaşması için Allah'ın emirlerine duyarlı insanlar olmamız şarttır.

Elçiler Kendi Ailelerine Bile Şefaât Edemezler!

Aşağıdaki ayetler konumuz açısından oldukça önemlidir. Elçilerin birinci dereceden yakınlarına yardım edememesi Kuran'da boşuna anlatılmıyor. Nuh Peygamber öz oğlu için bağışlanma dilemesine karşılık, Yüce Allah tarafından bu talep erdemli bir tavır olmadığını söylenerek **sert bir dille cevaplanıyor**.

Aşağıdaki ayetlerden haberdar biri nasıl olurda Nuh peygamberin oğlu için talep edemediği şefaati, herhangi bir yakını veya ümmetinden birileri için Allah'tan (bağışlanma) talep edebilir? Üstelik şefaât edilecek bu kişileri hiçbir şekilde tanımamasına ve ne türden suçlar işlediğini bilmemesine rağmen!

Nuh As Oğlu İçin Seslendiğinde Allah'ın Nuh As'a Cevabı: Cahillerden Olma!

Hud: 45 Nuh Rabbine seslendi: "Ey Rabbim, oğlum benim ailemendendir, Senin verdiğin söz ise elbette gerçektir ve Sen, yargıda bulunanların en iyisisin."

Hud: 46 Dedi ki: "Ey Nuh, o senin ailenden olamaz. Bilmediğin bir konuda benden istekte bulunman erdemli bir tavır değildir. **Cahillerden olmamanı sana öğütlerim.**"

Nuh As Yakarışından Dolayı Pişman Oluyor!

Hud: 47 Dedi ki: "Rabbim, bilgim olmayan bir konuda sana yalvardığım için sana sığınırım. **Beni bağışlamaz ve bana acımazsan kaybedenlerden olurum."**

İbrahim As, Babası İçin Yaptığı Dua Ve Çabasının Boş Olduğunu Sonunda Görüyor!

Tevbe: 114 İbrahim'in babası için bağışlanma dilemesinin biricik sebebi ona önceden söz vermiş olmasıydı. Ne zaman ki onun ALLAH düşmanı olduğu kendisine belli olunca ondan uzaklaştı. İbrahim, çok duygulu ve çok şefkatli idi.

Azaba hiçbir şey engel olamaz! Allah'ın yargısı mutlakdır!

Hud: 76 "Bundan vazgeç İbrahim. Rabbinin emri gelmiş bulunuyor; onlar önlenemez bir azaba mahkûm olmuşlardır."

Şefaâtçi olacağı iddia edilen kişiler, yargı günü onları kurtarıcı olarak gören kişileri yapayalnız bırakacaklar. Kendi ailelerine bile yardımları dokun(a)mayacak. Yukarıda, bu konuda araçlar edinmenin ne kadar sakıncalı olduğuna dair ayetleri verdik. Kuran bütünlüğünde elçilerin kendi ailelerine bile bağışlatma şeklinde desteklerinin olamayacağını inceledik. **Elçilerin babası, eşi veya oğlu olmak onları kurtaramıyor.** Nuh as'ın oğlunun inkârcı veya şirk koşan biri olduğuna

dair tek ayet yoktur. Yani bu konuyla alakalı detay yoktur. Tam tersi olarak, Firavun'un eği olmak da ona bir Şey kaybet-tirmiyor. Yeter ki erdemli bir hayat sürölsün. Mesele kimin akrabası olduğumuz değil, nasıl bir hayat sürdürdüğümüz ile alakalıdır. Kısacası, birilerinin iddia ettiği gibi kimse kimse-nin yüzü suyu hürmetine bağışlanmıyor!

Ayetlerden Çıkan Mesajı Özetleyelim:

- Nuh as oğlu için ısrarcı olunca cahillik etmemesi uyarısını alıyor. **Hud: 46**
- Nuh as oğlu için yaptığı duadaki hatayı anlayınca tövbe ediyor. **Hud: 47**
- Bir elçinin oğlu olmak özel bir Şey değildir. Ahiret konusunda kaybı da önlenemez. **Hud: 46**
- İbrahim as babasını sevmesine rağmen kurtaramıyor ve duaları boşa çıkıyor **Tevbe: 114**
- Azaba Allah mahkûm eder ve sonucu peygamberler bile hiçbir Şekilde değiştiremez. **Hud: 76**
- Kimse kimsenin yüzü suyu hürmetine bağışlanmıyor. **Hud: 46-76, Tevbe: 114**
- **Önemli:** *Kişinin hakkında bilgisi olmayan Şeyler hakkında isteklerde bulunması erdemli bir davranış değildir. Hud: 46*

Peki Şefaâtçi olduğu iddia edilen kişiler, Nuh as'ın oğlu hakkında talep edemediği Şeyi bir başkası için Allah'tan nasıl talep edecekler? Özellikle Hud suresi 46. ayette, Şefaât

konusunda önemli bir detay işleniyor. Bilgisinin olmadığı bir şey hakkında istekte bulunmasının Nuh as için erdemli bir tavır olmadığı açıklanıyor. Şefaât edecekleri iddia edilen kişiler, nasıl ve ne hakkında bilgi sahibi olabilirler? Tevbe suresi 101'de Muhammed peygamberin kendi yanındaki ikiyüzlüleri bile tanıyamadığını da unutmamalıyız!

Kullarının yaşarlarken her anına tanık olan Allah'ın yargılaması en doğru ve en adil olanıdır. **Allah kullarına karşı yeteri kadar Şefkatli ve Merhametlidir.** Dolayısıyla Allah'tan yargı konusunda en ufak tolerans talebi bu uyarıyla karşı karşıya kalmak anlamına gelecektir.

Lut As Kendi Karısını Bile Yaşarken Kurtaramıyor!

Hud: 81 (Melekler) "Ey Lut" dediler, "Biz, Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana dokunamazlar. Aileni gecenin bir anında yürüyüşe çıkart, sizden hiç kimse geriye bakmasın; **fakat senin karın istisna.** Ötekilerin başına gelecek olanlar onun da başına gelecektir. Onların belirlenmiş zamanı sabıhtır. Sabah yakın değil mi?"

Ankebut: 32 Dedi ki, "Ama orada Lut var." Onlar da, "Orada kimlerin bulunduğunu iyi biliyoruz. Onu ve ailesini kurtaracağız, **fakat karısı hariç; o geride kalacaklardır**" dediler.

Elçinin Karısı Olmak Bile Kurtarmıyor! Asıl önemli olan ellerimizle işlediklerimizdir!

Tahrim: 10 ALLAH inkârcılara, Nuh'un karısı ile Lut'un

karısını örnek verir. İki erdemli kulumuzun nikahı altında bulunuyorlardı; ancak onlara ihanette bulundular. Kocaları ALLAH'tan gelen hiç bir şeyi o ikisinden sava madı. İkisine de, "Girenlerle birlikte cehenneme girin" denildi.

Firavun'un Eşi: İnanan Bir Kadın!

Tahrim: 11 ALLAH inananlara, Firavun'un hanımını örnek verir. O, "Rabbim, benim için cennette bir ev kur ve beni Firavun'dan ve yaptıklarından kurtar; beni bu zalim halktan kurtar" demişti.

Elçilerin eşlerinin, çocuklarının, babasının inkârcı olması Kuran'da sadece tarihi bir haber olsun diye anlatılmıyor. Gerçekten inanan biri olmamız gerektiği ve ALLAH'ın kararını falancanın hürmetine değiştirmeyeceği bu yolla bize bildiriyor. Elçilerin akrabası olmak herhangi bir avantaj değildir. Hal böyleyken, yüzyıllar sonra gelen topluluklara mensup olan bizlerin araştırmadan, sorgulamadan nasıl Müslüman olabiliriz diye düşünmesi ve Kuran'ı anlamak için acele etmeden (Taha: 114) ve düşünerek (Muhammed: 24) okuması gerekiyor.

Durumu anlatılan elçi yakınları Ateist değillerdi. Allah bazı nedenlerden dolayı onlara hidayet etmemişti. Elçilerin birinci dereceden akrabalarında bulunan kötü vasıflar eğer bizde de olursa, aynı sonuç bizim için de gerçekleşecek ve ahirette onlar gibi biz de kaybedeceğiz. Allah, elçi yakını da olsanız torpil yapmıyor. Davranışlarımız, doğru yolu bulma veya

kaybetme noktasında belirleyici oluyor. **Tüm bunlara rağmen şefa'atçilerin bizi kurtaracağını nasıl iddia edebiliriz?**

Allah'ın bize hakkı iştirilmesi için yeterli derecede erdemli insanlar olmamız gereklidir.

Doğruya Elçiler Değil, Sadece Allah İletir!

Kasas: 56 Sen sevdiğini doğruya iletmezsin. Dilediğini doğruya ileten sadece ALLAH'tır. Doğruya ulaşmayı hakedenleri en iyi bilen de O'dur.

Peygamberimiz, yaşadığı dönemde sevdiği birçok kişiyi hidayete erdiremedi. Çünkü bu elinde değildi. Kimsenin kimseyi hidayete erdirmeye gücü yoktur. Ayetin kimin hidayeti hak ettiğini bilmeyeceğimizi söylemesi de boşuna değildir. İnsanın iç yüzünü bilen sadece Allah'tır. Bu O'nun ilahlığının bir gereğidir. Tüm bu ayetlere rağmen, 1400 yıldır tüm atalarımızın doğru yol üzere olması mümkün olabilir mi? Hidayet bir nimettir ve miras değildir. Eğer bizde bir iyilik yoksa, Allah'ın mesajını işitemeyecek ve batıl üzere kalacağız. Ayetler çok açık bir şekilde uyarıyor.

Hesap Günü ile Alakalı Önemli Detaylar!

Meryem: 68 *Rabbine and olsun, onları ve şeytanları toplayacağız. Sonra onları cehennemine çevresine getireceğiz. Diz çökmüş halde...*

Meryem: 69 *Sonra her gruptan, Rahman'a karşı azgınlıkta ileri gidenleri ayıklayacağız.*

Meryem: 70 *Oraya girmeyi en çok kimin hakkettiğini elbette biz gayet iyi biliriz.*

Meryem: 71 *İçinizden oraya gelmeyecek yoktur; bu, Rabbinin gerçekleştireceği kesin bir karardır.*

Meryem: 72 *Sonra, erdemlileri kurtaracağız. Suçluları ise orada diz üstü bırakacağız.*

Erdemliler kurtulacak, suçlular ve imanlarına zulüm bulaştıranlar ise kaybedecek. Kimin nasıl bir cezayı hak ettiğini en iyi bilenin Yüce Allah olduğu sürekli hatırlatılıyor. Şefaaf inancı hangi gerekçe ile savunulursa savunulsun, yukarıdaki ayetlerde olduğu gibi birçok ayette yalanlanıyor. Öldükten sonra birileri kime hangi gerekçe ile şefaafçi olabilir? İnsanların tanımadıkları insanlar için aracı olup bağışlanma dilemeleri, yukarıda verdiğimiz ayetlerin eleştiri konusudur. Bunca

ayete rağmen, yine de şefaate inanmak isteyenler çıkacaktır. Herkes kendi inanıp uyguladığının sonuçları ile karşılaşacak.

Allah'ın Yargısı Kesindir!

Yasin: 22 "Beni yaratana ne diye kulluk etmeyeyim? Siz de O'na döneceksiniz."

Yasin: 23 "O'nun dışında tanrılar mı edineyim? Eğer Rahman bana zarar vermek dilese, ne onların şefaati bana bir yarar sağlayabilir ne de beni kurtarabilirler."

Yasin: 24 "O zaman tümüyle sapıtmış olurum."

Allah'ın yargısı mükemmeldir ve yargı sonuçları değişmez. Mahkûm olan kişilerin yargısı tartışmaya açık değildir.

"Şefaât sadece Allah'a aittir" diyenler ne diyor?

Erdemli bir hayat sürmeliyiz. Ellerimizle işlediklerimizin sonucu ile karşılaşacağız. Şefaâtçiler bizi Allah'ın yargısından kurtaramaz.

"Şefaati seçilmiş kişiler yapar" diyenler ne diyor?

Erdemli bir hayat sürmeliyiz. Peki sürmez de büyük günahlara bulaşırsak ne olur? Nasıl olsa bağışlanacağız. Erdemli olmasak da cehenneme gireceğimiz zaman biri bize şefaât edip kurtaracaktır.

Erdemli birinin varacağı yerin zaten cennet olduğu Kuran'da açık seçik anlatılmıştır. Erdemli olmayanların da varacağı yerin cehennem olduğu belirtilmiştir. Durum aslında çok açık. Şefaât inancı kişilerde önemli bir tavır değişikliğine de yol

açıyor. Bu tavır değişikliği kişiyi gevşekliğe ve dini önemsememeye yönlendirebiliyor. "Nasıl olsa kurtaracak birileri çıkacak" düşüncesi ile kişiler dini emirlerde hassasiyetlerini kaybedebiliyorlar.

Aşağıda verdiğim 19 ayet konu ile alakalı önemli detaylar veriyor. Bağlamı tam verebilmek için konu başından itibaren tüm ayetleri verdim. Muhammed suresi 19. ayet, şefaât inancı için gerekçe gösterilen ayetlerden biridir. Bu gerekçenin yanlış olduğunu anlatmaya çalışacağım.

Öncelikle belirtelim ki, bu bağışlanma dileme mümin erkek ve kadınlar ile alakalı. Şefaât inancı ise cehennemi hak etmiş büyük günah işleyen kişilerin kurtulması ile ilgili ve ikisi AYNI ŞEY DEĞİLDİR. Müminler elbette birbirleri için de bağışlanma dileyebilirler ama bu hesap günü birbirlerine şefaât edebilecekleri anlamına gelmez.

Muhammed suresi 16. ayette Allah'ın bazı insanların anlayışlarını kapadığı söyleniyor! Allah bunu neden yapıyor; elbette günahları sebebiyle (3: 178, 5: 49, 8: 52-54). Bile bile büyük günahlar işlememiz, mümin vasfımızı kaybetmemiz ve algımızın kapanması anlamına gelecektir.

Bugün De Heveslerinin Ardına Düşen Kişiler Aynı Sonuçla Karşılaşacaklardır!

Muhammed: 16 Onlardan bazıları var ki seni dinlerler. Fakat senin yanından çıkınca, kendilerine bilgi verilmiş olanlara, "Bu, demin ne söyledi?" diye sorarlar. İşte bunlar, ALLAH'ın kalplerini damgaladığı

kimselerdir ve **onlar heveslerinin ardına düşmüşlerdir.**

Muhammed: 17 Doğru yolu bulanların ise hidayetini arttırır ve onların erdemli olmalarını sağlar.

Muhammed: 18 Saatin kendilerine ansızın gelmesini mi bekliyorlar? Kuşkusuz onun alametleri gelmiş bulunuyor. Onlara gelip çatınca kendilerine gelen mesajın ne yararı olur?

Heveslerinin ardına düşen ve günaha batan kişiler için bağışlanma talebi bugün de geçersizdir.

Muhammed: 19 Bil ki, ALLAH'tan başka tanrı yoktur. Kendinin, inanan erkeklerin ve inanan kadınların GÜNAHLARI İÇİN BAĞIŞLANMA DİLE. ALLAH sizin tüm hareketlerinizi ve duracağınız yeri bilir.

Muhammed: 20 İnananlar, "(Savaşmaya izin veren) bir sure indirilse ya?" diyorlardı. Ancak hükmü açık bir sure indirilip de içinde savaştan söz edilince, kalplerinde hastalık bulunanların, ölüm korkusuyla bayılan bir kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Onlar için uygun olan,

Muhammed: 21 İtaat etmek ve güzel konuşmaktır. İş kararlaştırılınca ALLAH'a karşı dürüst olsalar kendileri için iyi olurdu.

Bu tip insanlar için ne zaman yaşarsa yaşasın bağışlanma talebi geçersizdir!

Muhammed: 22 Demek işbaşına gelecek olsanız yer-yüzünde bozgunculuk çıkaracak ve akrabalık bağlarını koparacaksınız?

Muhammed: 23 İşte, ALLAH'ın lanetlediği, sağırlaştırıp körleştirdiği kimseler bunlardır.

Kuran Üzerine Düşünmeli, Araştırmalı ve Sorgulayınız!

Muhammed: 24 Neden Kuran'ı araştırıp incelemeler? Yoksa kilitli mi beyinleri?

Aşağıdaki nitelikleri anlatılan kişiler hakkında da bağışlanma talebi geçersizdir!

Muhammed: 25 Kendilerine doğru yol belli olduktan sonra geriye dönenleri şeytan ayartmıştır ve onlara ümit vermiştir.

Muhammed: 26 Zira onlar, ALLAH'ın indirdiğini beğenmeyenlere, "Bazı konularda size uyuyoruz" demişlerdi. ALLAH onların komplolarını bilmektedir.

Muhammed: 27 Melekler canlarını alırken nasıl da (pişmanlık içinde) yüzlerine ve sırtlarına vururlar?

Muhammed: 28 Çünkü onlar, ALLAH'ı kızdıran şeye uydular, O'nun hoşnut edecek şeyleri beğenmediler ve sonunda yaptıklarını geçersiz hale getirdiler.

Muhammed: 29 Kalplerinde hastalık bulunanlar, ALLAH'ın, onların kinlerini açığa çıkaracağını bilmezler mi?

Muhammed: 30 Dileseydik onları sana gösterirdik, sen de onları yüzlerinden tanırdın. Sen onları sözlerinin eğriliğinden tanıyabilirsin. ALLAH tüm işlediklerinizi bilir.

Muhammed: 31 Sizden çaba gösterenleri ve güçlüklere karşı direnenleri ortaya çıkarıncaya kadar sizi sınavacağız ve kalitenizi sınavacağız.

Muhammed: 32 İnkâr edip ALLAH'ın yolundan sapanlar ve kendilerine doğru yol belli olduktan sonra elçiye karşı gelenler ALLAH'a hiç bir zarar veremezler. Aksine, onların yaptıklarını geçersiz kılacaktır.

Muhammed: 33 Ey inananlar, ALLAH'a uyunuz, elçiye uyunuz ve işlerinizi boşa çıkarmayınız.

Muhammed: 34 İnkâr edip ALLAH'ın yolundan saptıktan sonra inkârcılar olarak ölenleri ALLAH bağışlamayacaktır.

Ayetlerin mesajlarını özetleyelim:

- Arzularını izleyen, Allah'ın emrini dinlemeyenler kaybederler! **Muhammed: 16**
- İnsanların doğru yolu bulmaları için çaba sarf etmeleri gerekir ve Allah onlara bu yolda yardım eder. **Muhammed: 17**

- Elçi, MÜMİN ERKEK ve MÜMİN KADINLAR için bağışlanma diler. **Muhammed:** 19
- İnsanların söz ve eylem uyumu önemlidir. İnanan insanlar bile tavırlarından dolayı ciddi eleştiri alıyorlar. **Muhammed:** 20-21
- Bazı eylemlerimiz (bozgunculuk gibi) bizim algımızın kapanmasına yol açar. Bu eylemleri gerçekleştiren kişilerin varacağı yer cehennemdir ve sonuç değişmez. **Muhammed:** 22-23
- Doğru yol üzere olduktan sonra bile sapmak mümkündür. **Muhammed:** 25
- Allah'ı kızdıran eylemlerimiz olursa YAPTIKLARIMIZ BOŞA ÇIKAR. **Muhammed:** 28
- Kalbinde eğrilik olanları Allah mutlaka açığa çıkarır. **Muhammed:** 29-30
- Tüm insanlar mutlaka sınanırlar. **Muhammed:** 31
- Allah'ın yolundan sapan kişiler inkârcı olarak ölürlerse Allah onları bağışlamayacaktır. **Muhammed:** 34

Evet, yukarıdaki ayetler önemli siyer bilgileri veriyor. Allah'ın emirlerini dinlemeyenler dün kaybetti, bugün de kaybedeceklerdir. Allah dün olduğu gibi bugün de gerçek inanan kullarına yardım edecektir. Geçmişte yaşamış olmak dezavantaj olmadığı gibi, günümüzde herhangi bir İslam ülkesinde doğmuş olmak da avantaj değildir. Allah'ın razı

olmadığı davranışları sergileyenler, hidayet denilen doğru yolu görme ve tanık olma durumunu elde edemeyecekler.

Bizler her zaman birbirimiz için bağışlanma dileyebiliriz, fakat bu durum yargı günü oluşmuş bir sonucu değiştirmez. Eylem ve davranışlarımız bugün de önemlidir. Bozuk eylemleri olan kişilerin algıları bugün de kapanır ve Kuran'da anlatılan gerçeklere tanık olamazlar. Bozgunculuk yapan birini Allah her zaman lanetlediği gibi bugün de lanetler. Allah'ı kızdıran tutum ve davranışları sergileyenler hangi şefaatiye sığınıp kendilerini yargı gününün dehşetinden kurtarabilirler? Kalbinde eğrilik olup her türlü ahlaksızlığa saplananlar, neden yargı günü aynı sonuçlarla karşılaşsınlar? Kalbinde eğrilik ortaya çıkmış kişileri kim hangi bahaneyle şefaât edip kurtaracak?

Tüm insanlar sınanacak ve büyük bir kısmı kaybedecek; bunu Allah söylüyor. Bir ümmetten olduğundan dolayı ve herhangi birinin şefaati ile kurtulacağını zannedenleri, dini ve ahireti önemsemeyen insanları, büyük din günü ciddi bir şok bekliyor! Bizi biz yapan düşüncelerimiz ve davranışlarımızdır. Bu geçmişte de böyle idi, günümüzde de böyledir. Günümüzde de halkın umursamaz olması ve din gününü önemsememe tavrı devam ediyor. Her türlü ahlaksızlığa sapanlar, hak yiyenler, ırk perestler, tefeciler, namussuzlar, zalimler bugün de var ve bizim zalimlerimiz geçmiştekilerden daha masum değil. İnsanların tavrı ve tutumu kalplerindeki erdemi yansıtır. Allah'ın emirlerini ne kadar tutarsanız o kadar erdemlisiniz demektir. Yargılanacağına GERÇEKTEN İNANANLAR HESAP VERECEKLERİNE GÖRE DAVRA-

NIR VE YAŞARLAR. Her an kaydedilen bir yaşam bilinci ile yaşayan kaç insan çıkar?

Eğer kişide bir pişmanlık yoksa, bağışlanma talebi işe yaramıyor. Allah kalplerimize bakar ve bizi ona göre değerlendirir. Her işimizde mutlaka Allah'ı hesaba katmalı, Allah bilinci ile yaşamalıyız.

Fetih: 11 *Araplardan geride kalanlar, "Paralarımız ve çoluk çocuğumuz bizi alıyordu, bizim için bağışlanma dile" diyeceklerdir. Onlar gönüllerindekini değil, dilleriyle söylerler. De ki, "Sizin için bir zarar veya yarar dilerse ALLAH'ın bu dileğine kim engel olabilir?" Oysa ALLAH tüm yaptıklarınızdan haberdardır.*

Tüm yargı tamamen Allah'a aittir. Büyük yargı gününün ne kadar şiddetli bir gün olacağının bilincinde olan kişiler yaşamlarını hesap vereceklerini düşünerek şekillendireceklerdir. Dilleri ile davranışları uyumlu olacaklardır.

Ne kadar samimi olduğumuzu sadece Allah biliyor!..

Kuran'da Şefaât Gerçeği

Esas Mesele Yeterince İyilik Yapılmaması ile Alakalıdır!

*Yoksulu Doymurmayan ve Hayatını Boş Şeyler İçin
Harcayanların Durumu!*

Müddessir: 41 Suçlulara:

Müddessir: 42 "Sizi bu cezaya sokan nedir?"

Müddessir: 43 Diyecekler ki, "Desteklemezdik: namaz
kılmazdık"

Müddessir: 44 "Yoksula da yedirmezdik."

Müddessir: 45 "Biz, boş şeylere dalanlarla birlikte da-
lardık."

Müddessir: 46 "Yargı gününü yalanlardık."

Müddessir: 47 "Nihayet (şimdi) kesin gerçeğe ulaştık."

Müddessir: 48 Aracıların şefaati onlara bir yarar sağla-
maz.

Allah'tan Başka Şefaâtçi/Yardım Eden Olmayacak!

Enam: 70 Dinlerini oyun eğlenceye alanları ve dünya hayatına aldananları bırak. Sen bununla (Kuran'la) hatırlat ki, bir kişi kazandığının felaketli sonucunu çekmesin. Onun ALLAH'tan başka bir Koruyucusu ve Şefaâtçisi yoktur. Her türlü fidyeyi verse bile kendisinden kabul edilmez. Bunlar, kazandıklarından dolayı felaketli sonuca uğrayanlardır; inkarları yüzünden kaynar sudan bir içkiyi ve acı verici bir azabı hakketmişlerdir.

Elçilerin muhatapları neden onların getirdiği mesajı anlayamadılar? Bu sorunun cevabının Kuran'a serpiştirildiğini görüyoruz. **Bu kişilerde yeterince erdem yoktu.** Yani bu kişilerin hayatlarında iyilik azdı. Allah'ın hidayet ederken aldığı kriter olan kişilerin iyi bir kişi olup olmaması hala geçerli bir kriterdir. Bir kişi ne kadar erdemli olursa Allah'ın mesajını o kadar iyi anlayacaktır.

İyilik yoksa işitmek de yok!

Enfal: 23 ALLAH onlarda bir iyilik olduğunu görseydi, onlara işittirirdi. Onlara işittirseydi bile yine yüz çevirerek dönerlerdi.

Yukarıdaki tüm ayetler açıkça gösteriyor ki, erdemli olmayan kişilerin şefaât talepleri boştur. Erdemli olan insanlar için ise Allah'ın sözü gerçektir. Ellerimizle kötü işler yaparsak, bunun acı vebalini tadacağız.

Ayetlerde yoksulu doyurmamak ve hayatı boşa harcamak, din gününü yalanlamak ile ilişkilendiriliyor. Bu nokta çok önemlidir. Ahirete gerçekten inanan biri yoksulun ihtiyaçları ile ilgilenir ve hayatını boşa harcamaz. Kuran boyunca bu ifadeler değişik formlarda gelir. Ahirete gerçekten inanan biri hesap verecekmiş gibi yaşar. Yaşamında yaptığı davranışların sorumluluğunun farkında olan insanlar pek az değil mi?

Şefaati Allah yapar ve kriter, erdemli davranışlar olarak belirlenmiştir!

Yunus: 3 Gökleri ve yeri altı günde yaratan ve sonra tüm otoriteyi kuran Rabbiniz (sahibiniz) ALLAH'tır. Her işi

yönetir. İzni olmadan hiç kimse aracılık (şefaât) edemez. Rabbiniz ALLAH budur, O'na kulluk edin. Öğüt almaz mısınız?

Yunus: 4 *Hepinizin dönüşü O'nadır. Bu, ALLAH'ın verdiği gerçek sözdür. O, yaratılışı başlatır ve sonra tekrarlar; böylece inanıp erdemli işler yapanları adaletle ödüllendirir. Kâfirlere ise, inkarlarından ötürü sıcak bir içecek ve acı bir azap vardır.*

Rum: 13 *Koştukları ortaklarından da kendilerine şefaât eden hiçbir kimse çıkmaz; ortaklarını inkar ederler.*

Yukarıdaki ayetlerden erdemli yaşamın çok önemli olduğunu anlıyoruz. Bir sonraki bölümde inşallah Allah'ın nasıl izin vereceğini işleyeceğiz. Erdemli olmayan kişileri şefaât yerine, büyük bir şokun beklediğini söylemiştik. Tüm Müslümanların yapması gereken, Kuran'da anlatılan cennet halkının vasıflarını incelemek ve ona uygun bir hayat sürmeye çalışmak olmalıdır. Allah'ın verdiği ömrü iyi kullanıp araştırmak için yeterince süremiz var.

Bu vasıflar bizde var mı; mesele budur!

Zariyat: 15 *Erdemliler cennettedir, pınar başlarındadır.*

Zariyat: 16 *Rab'lerinin kendilerine verdiği alırlar. Çünkü onlar bundan önce güzel davranıyorlardı.*

Zariyat: 17 *Geceleri az uyurlardı.*

Zariyat: 18 *Seher vakitlerinde başışlanma dilerlerdi.*

Zariyat: 19 *Paralarında, isteyenler ve yoksullar için*

bir pay vardı.

Zariyat: 20 Kesin inananlar için yerde ayetler (işaret ve deliller) vardır.

Bizden Önceki Kaybedenlere Benzememeliyiz!

Tevbe: 69 Tıpkı sizden öncekilere benziyorsunuz; sizden daha güçlüydüler, sizden daha çok mal ve çocuklara sahiptiler. Kendilerine düşen paydan hoşlandılar, sizden öncekilerin kendi paylarından hoşlanmaları gibi siz de kendi payınızdan hoşlandınız. Kendilerini kaptıranlar gibi siz de kaptırdınız. Onlar, işleri dünya ve ahirette boşa çıkmış kimselerdir. Onlar, kaybedenlerdir.

Yukarıda anlatılan grupları karşılaştırıp kendimizde olan benzer davranışlarımızı iyi yönde düzeltmek zorundayız. Güzel davranan, geceleri Allah'a ibadet eden, Allah'ın bağışlamasını dileyen, yoksulu gözetip iyilik yapan kişiler Allah'ın ayetlerini çok daha kolay anlarlar. Allah, layık olan kişilere ayetlerini işittirir. Kalplerinde erdem olması gerekirken hevalarına uyan, tüm vaktini dünyevi ihtirasları için harcayan, büyüklük taslayan duyarsız ve nankör kişilere elbette bu tavırlarını bırakmadıkları sürece hidayetin yolu kapalıdır. Dünya hayatına ahiretten çok daha fazla önem veren kişiler cennet ve cehennem ne anlama geldiğini kavramış olabilirler mi? Dağların taşların kabul etmediği emaneti alan insanoğlu ne kadar ağır bir sınanmanın bilincinde olduğunu kavrayaydı dünya bu halde olur muydu?

Yargı Tamamen Allah'ın Elindedir!

O gün kurtulma çırpınışları sonuçsuz kalacak!

Yunus: 54 Zulmetmiş bir can yeryüzündeki her şeye sahip olsa, onu fide olarak vermek isteyecektir. Azabı gördüklerinde derin pişmanlık duyacaklar. Adaletle yargılanacaklar ve onlara zulmedilmeyecektir.

Yüce Allah Yargısına Müdahale Ettirmez!

Ali İmran:128 Tevbelerini kabul etmesi veya işledikleri zulümden dolayı onları azaplandırması seni ilgilendirmez.

Kimin Neyi Hak Ettiğini Sadece O Bilir!

Ali İmran:129 Göklerde ve yerde bulunan her şey ALLAH'ındır. Affedilmeyi hakkedeni affeder, cezayı hakkedeni cezalandırır. ALLAH Bağışlayandır, Rahimdir.

Cehennemi Hak Edene Kimse Yardım Edemez!

Ali İmran:192 "Rabbimiz, sen kimi ateş sokarsan elbette onu rezil etmişsindir. Zalimlere yardım eden olmaz.

Duhan:41 O gün dost, dostunu hiç bir şeyden koruyamaz ve yardım da görmezler.

Duhan:42 Yalnız ALLAH'ın merhamet ettikleri hariç. O Üstündür, Rahimdir.

Kimin ne tür bir ceza veya mükafat ile karşılanacağına sadece Allah karar verecek. Bu aynı zamanda adaletin de bir gereğidir. Kimse Allah gibi bilemez ve mükemmel kararlar veremez. **Yukarıdaki ayetler tüm şefaâtçi iddialarını yerle bir etmeye yeter de artar bile.**

Tüm bölümlerde işlediğimiz konuları özetlememiz gerekirse:

- Müşrikler Allah'a inancı olan insanlardır. **Zümer: 38**
- Ortak koşan bu kişiler, Allah'ın vereceği cezayı şefaâtçilerin engelleyeceğine inanırlar. **Zümer: 38, Yunus: 18**
- Allah'ın berisinde şefaâtçiler edinirler. **Zümer: 43**
- Şefaâtçi oldukları sanılan kişilerin aslında böyle bir yetkisi yoktur. **Zümer: 43**
- Şefaatin tümü Allah'ındır ve bu konuda ortağı da yoktur. **Zümer: 44**
- Allah'ın tek şefaâtçi olmasından müşrikler huzursuz olur. **Zümer: 45**
- Yargı günü hesaba çekerken Allah'ın yardımcıya ihtiyacı yoktur. **Mümin: 16**
- O gün ellerimizle yaptıklarımızın karşılığını bulacağız. Haksızlık yok! **Mümin: 17**
- Hesap günü sözü dinlenecek şefaâtçi yoktur! **Mümin: 18**
- Kimin nasıl biri olduğunu sadece Allah bilebilir! **Mümin: 19**

- **O gün Allah'ın haricinde kimse yargı veremez. Mümin: 20**
- Elçiler bile Yüce Allah'ın bağışlamasını uman kişilerdir. **Şuara: 82**
- Elçiler kendi akrabalarına dahi şefaatte bulunamayacaklar. **Tevbe: 113**
- Elçilerin bizzat kendileri hesaba çekilecektir. **Araf: 6**
- Allah'tan başkasının yardım edeceğine inanmak, yardım edeceği düşünülen kişiye kulluk etmek/tapmaktır. **Şuara: 92**
- Şefaâtçi olduğu iddia edilenler, kendilerine bile yardım edemezler. **Şuara: 93**
- Allah'la birlikte şefaâtçiler edinenler bunun yanlış olduğunun farkında değiller. **Şuara: 97**
- Şefaâtçiler edinmek, kul olanları Allah'a DENK TUTMAKTIR. **Şuara: 98**
- Allah'ın tek şefaâtçi olduğuna çoğunluk inanmayacak. **Şuara: 103**
- Allah katında şefaâtçi olarak tanımlananları Allah REDDEDECEK. **Yunus: 18**
- Kendine dahi yarar sağlayamayacak kişileri şefaâtçi edinmek şirktir. **Yunus: 18**

- Yunus suresi 49. ayete göre peygamberimiz bile kendine bir yarar sağlayamaz. Dolayısıyla hiç kimse Allah'ın yanında şefa'atçi olarak değerlendirilemez.
- Herhangi bir şefa'atçi edinmek, göklerde ve yerde Allah'ın bilmediği şeyler olduğunu iddia etmek anlamına gelir. **Yunus: 18**
- Muhammed Peygamber kendine dahi yarar sağlayamaz. **Yunus: 49, Cin: 21**
- Muhammed Peygamber yarar ve zarar veremiyorsa şefa'atçi de olamaz. **Yunus: 49**
- Muhammed Peygamberin şefa'at edeceğine inanmak, onu Allah'a ortak koşmak ve ona tapınmak anlamına gelir. **Yunus: 18**
- Kimsenin bir şey ödemekle kurtulamayacağı, Bakara: 48-123-254
Şefa'atçi kabul edilmeyeceği, Bakara: 48-123-254
Fidyenin olmayacağı, Bakara: 48-123-254
Dostluğun da işe yaramayacağı, Bakara: 48-123-254
Yardımanın da olmayacağı bir yargı gününden sakınmayanlar kaybeder. Bakara: 48-123-254
- Nuh as oğlu için ısrarcı olunca cahillik etmemesi yönünde uyarı alıyor. **Hud: 46**
- Nuh as oğlu için yaptığı duadaki hatayı anlayınca tövbe ediyor. **Hud: 47**

- Bir elçinin oğlu olmak özel bir şey değil. Hakediyorsa ahiret konusunda kaybı da önlenemiyor. **Hud: 46**
- İbrahim as **babasını sevmesine rağmen kurtaramıyor**. Ve duaları boşa çıkıyor. **Tevbe: 114**
- Azaba Allah mahkûm eder ve peygamberler sonucu hiçbir şekilde değiştiremez. **Hud: 76**
- **Önemli: Kişinin hakkında bilgisi olmayan şeyler hakkında isteklerde bulunması erdemli bir davranış değildir.** **Hud: 46**
- Arzularını izleyen, Allah'ın emrini dinlemeyenler kaybeder! **Muhammed: 16**
- İnsanların doğru yolu aramaları gerekir ve Allah onlara yardım edecektir. **Muhammed: 17**
- Elçi ancak MÜMİN ERKEK ve MÜMİN KADINLAR için bağışlanma diler. **Muhammed: 19**
- İnsanların söz ve eylem uyumu önemlidir. İnanan insanlar bile tavırlarından dolayı ciddi eleştiri alıyorlar. **Muhammed: 20-21**
- Bazı eylemlerimiz (bozgunculuk gibi) bizim algımızın kapanmasına yol açar. Bu eylemleri gerçekleştiren kişilerin varacağı yer cehennemdir ve sonuç değişmez. **Muhammed: 22-23**
- Doğru yol üzere olduktan sonra yanlışlar yaparsak sapsamımız mümkündür. **Muhammed: 25**

- Allah'ı kızdıran eylemlerimiz olursa YAPTIKLARIMIZ BOŞA ÇIKAR. **Muhammed:** 28
- Kalbinde eğrilik olanları Allah mutlaka açığa çıkarır. **Muhammed:** 29-30
- Tüm insanlar mutlaka sınanır. **Muhammed:** 31
- Allah'ın yolundan sapan kişiler inkârcı olarak ölürlerse, Allah onları bağışlamayacaktır. **Muhammed:** 34

Kuran'ı dikkatlice incelediğimizde Allah'tan başka şefaatçiler varmış gibi gözükten ayetler olduğu doğrudur. Bu ayetler de kısmen çeviri hataları olduğunu tespit ettik ve elimizden geldiğince daha doğru çevirilerini yaptık. Fakat bu ayetleri de Kuran bütünlüğünde incelemek gerekmektedir. Ayetleri, yukarıdaki ayetlerle çelişen bir şekilde yorumlamak kişiyi tehlikeli bir sonuca götürecektir. O ayetlerden bahsettiğimiz örnekleri ikinci bölümde vermeye başlayalım.

1.BÖLÜMÜN SONU

BÖLÜM 2

Şefaât İle İlgili Anlamları Kaydırılan Ayetler

Şeytanın en etkili silahlarından biri olan şefaât inancına delil olarak sunulan bazı ayetler var. Gelenekçi din adamlarının şefaate delil olarak gördükleri ayetlere uydurma hadisler de eklenince milyonlarca kişiden oluşan şefaâtçiler ordusu ortaya çıkıyor. Kuran okuyucusunun öncelikle yapması gereken, konuyu ilgili tüm ayetlerin bütünlüğü içerisinde değerlendirmektir. **Müşriklerin şefaât inancının modernize edilerek**, geçmiş şefaâtçilerin isimlerini değiştirmek suretiyle oluşturulmuş yeni şefaâtçilerin, **teknik olarak hiçbir mahiyet farkı yoktur**. Yeni şefaâtçiler de eskileri gibi, Allah ile kulu arasında yargı esnasında müdahale ederek her türlü günahı bağışatabiliyorlar. Allah ile kulu arasında bir irtibat görevi görüyorlar. Kuldaki kir pas yüzünden, direk Allah'a ulaşamayacaklarını söyleyerek kişilerin inancının bozulma süreci başlamış oluyor. İnanç bir kez bozulduğunda, süreç maalesef formlar değişerek ve artarak devam ediyor. Bu nedenle Allah, şirki asla bağışlamaz. Yani bir veya bin şirk işlemek arasında fark olmaz.

Ayetleri incelerken aynı zamanda ayetlerde geçen kelimele-
rin kullanımlarını da inceleyeceğiz. Bu nokta önemlidir. Ke-
limelerin Kuran'daki kullanımları kelimelerin doğru anla-
şılması için kilit önem taşımaktadır.

Anlamı kaydırılan ayetleri incelemeye başlamadan önce, Ku-
ran'da çelişki olmadığını söyleyen ayete bakalım:

ALLAH'IN KİTABINDA ÇELİŞKİ YOKTUR!

Nisa: 82 Kuran'ı incelemiyorlar mı? Allah'tan başka-
sının olsaydı **onda birçok çelişki bulacaklardı.**

Kuran, Allah'tan gelmiş bir kitap olarak içinde çelişki barın-
dırmadığını söylüyor. Kitabımızın ilk bölümünde inceledi-
ğimiz şefaatte ilgili ayetlerin anlamı kesindir ve Allah'tan
başka şefaatchi olmadığı **NET ŞEKİLDE** anlaşılmaktadır. Ki-
tabın bu bölümünde ise anlamı kaydırılmaya müsait olan
ayetleri ve kalbinde hastalık olanların bu ayetlerin anlamlar-
ını nasıl kaydardıklarını göreceğiz. Diğer bir deyişle, Ku-
ran'daki iddialarının nasıl çelişki oluşturduklarını inceleye-
ceğiz!

**Kuran bütünlüğünden koparılan, çarpıtılarak yorumlanan
ayetleri incelemeye başlayalım...**

ÇEVİRİ ÖRNEK: 1

Meryem: 87 لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا

Diyanet Çevirisi Meryem: 87 *Rahman'ın katında bir ahid almış olandan başkası asla şefaatte bulunamayacaktır.*

Çevirimiz Meryem: 87 *Rahman'ın katında ahid/söz almışlar dışında şefaate sahip olmayacaklardır.*

Yukarıdaki ayetin çevirisinde yapılan hata sebebiyle, söz almış kişilerin şefaate edebileceği anlamı çıkartılıyor. Böylece ayet, konunun başından itibaren verdiğimiz ayetlerle ve diğer birçok Kuran ayeti ile çelişkili bir durum ortaya çıkarıyor. Oysa ayet, Rahman'dan ahid/söz almış olanların ŞEFAATE MALİK/SAHİP OLACAKLARINI söylüyor. Yani ayette şefaate etme değil; şefaate sahip olma/ulaşma durumu söz konusudur. **Şefaate/yardım edecek olan Allah'ın bizzat kendisidir.** Kuran'ın şefaati reddetmediğini, fakat şefaatin tümünün yalnız Allah'a ait olduğunu belirttiğini önceki bölümde işlemiştik (Bkz Zümer: 44).

ALINAN ÇOK ÖNEMLİ AHİD/SÖZ NEDİR?

- Rahman'ın katında tüm insanlardan alınan söz, Şeytana kulluk etmemek ve erdemli bir yaşam sürmektir. Bu sözlere sadık kalmak veya kalmamak ahiretteki sonsuz yaşamımızın sonucunu belirleyecektir.

Alınan Ahidlerden/Sözlerden Biri: Şeytana Kulluk Etmemek!

Yasin: 60 Ey Adem'in çocukları, şeytana kulluk etmeyeceğinize/tapmayacağınıza dair sizden ahid/söz almamış mıydım? O sizin açık düşmanınızdır.

Alınan Diğer Bir Ahid/Söz: Erdemli Bir Hayat Sürmek!

Ali İmran: 76 Kim ahdini/sözünü yerine getirir ve erdemli bir yaşam sürerse, bilsin ki ALLAH erdemlileri sever.

Şefaâtçiler Edinmek, Kullara Tapmak Ve Ahdi/Sözü Bozmak Manasına Gelir!

Yunus: 18 ALLAH'ı bırakıp, kendilerine ne zarar ne de yarar veremeyenlere **kulluk ediyorlar/tapıyorlar ve "Bunlar, ALLAH yanında bize şefaât edecekler" diyorlar.** De ki: "ALLAH'ın göklerde ve yerde bilmediği şeyleri mi O'na bildiriyorsunuz? O çok yücedir, ortak koştuğunuzdan uzaktır."

Erdemli Bir Hayat Sürmemiş Olanlar Ahdini/Sözünü Bozmuş Olurlar!

Ali İmran: 76 Kim sözünü yerine getirir ve erdemli bir yaşam sürerse, bilsin ki ALLAH erdemlileri sever.

Ahdini Bozmuş Olanların Ahirette Payı Olmayacak!

Ali İmran: 77 ALLAH'a verdikleri sözü ve yeminlerini az bir fiyata değişenlerin ahirette bir payları yoktur. ALLAH onlarla konuşmaz, Diriliş Gününde onlara bakmaz ve onları arındırmaz. Onlar için acıklı bir azap var.

Ayetlerin Mesajını Özetleyelim:

- Alınan birinci söz, şeytana kulluk etmemektir. **Yasin: 60**
- Alınan diğer bir söz, erdemli bir hayat sürmektir. **Ali İmran: 76**
- Şefaâtçiler edinmek, onlara tapınmak ve ahdi/sözü bozmak manasına gelir. **Yunus: 18**
- Erdemli bir hayat sürmeyenler de ahdini/sözünü tutmamış, şeytana kulluk etmiştir. **Ali İmran: 76-77**
- Alınan ahidleri/sözleri tutmayanlar, ahirette kesin olarak kaybederler. Allah onlarla konuşmaz, arındırmaz ve onlar azabı tadarlar. **Ali İmran: 77**

Yukarıdaki ayetler tüm insanlardan alınan ahdin/sözün altını çiziyor. Sadece bu ayetler bile şefaâtçiler ile kurtarılma iddiasına gerekli cevabı veriyor. **Alınan ahde uygun davranmayan kişilerin ahirette kaybedeceğini vurgulayan bu ayetler** konumuz açısından da önemlidir. **Çünkü şefaâtçi kişiler olacağı inancının kendisi de ahdi ihlal manasına geliyor.** Allah'tan başka şefaâtçiler edinmenin, şeytana kulluk

etmek olduğunu ayetlerde gösterdik. Erdemli bir hayat sürmeyip ahirette hesap vereceğinin bilinciyle yaşamayan kişilerin şefaâtle kurtulacaklarını zannetmesi, alınan her iki sözle/ahitle de uyumlu değildir. Kuran, her iki ahdin ihlal edildiği takdirde kişinin kaybedeceğini, keder verecek bir azaba/sıkıntıya uğratılacağını açıkça söylüyor.

Şefaatin şeytanın etkili bir silahı olduğunu ve şefaate inananın alınan ahdi bozduğunun altının çizildiğini ayetlerde gördük. Buna rağmen, şefaâtçilerin büyük günahları bağışlatabileceği hangi gerekçe ile savunulabilir? Dünya'da bulunuş amacı test edilmek olan insanın, teste uygun yaşamayıp kendini birilerine kurtartması, sınanmanın kendisini boşa çıkarır ve tüm yaşananları anlamsızlaştırır. Sonraki bölümlerde şefaât ayetlerinde geçen kavramları tek tek inceleyerek, nasıl bir sapma olduğunu göstermeye çalışacağım inşallah.

Gelecek ceza bizi ne derece etkiliyor ve tedbir aldırıyor?

Kehf: 2 Kusursuz bir (kitap)... O'ndan gelecek şiddetli bir cezaya karşı uyarısın ve erdemli davranan müminlere kendileri için güzel bir ödülü müjdelesin.

Hacc: 2 Ona tanık olduğunuz gün, her emziren ana emzirdiğini atar, her gebe kadın yükünü bırakır. Sarhoş olmadıkları halde insanları sarhoş gibi göreceksin. Halbuki ALLAH'ın cezası şiddetlidir.

Fussiler: 27 İnkâr edenlere şiddetli bir azabı tattıracağız ve yaptıklarının en kötüsüyle onlara karşılık vereceğiz.

Yukarıdaki ayetler gerçekten ahirete inanan kişileri sarsmalı ve düşündürmelidir! Pişmanlıkların fayda vermeyeceğini, başka bir şansımızın olmadığını da hesaba katmalı ve ona göre yaşamalıyız.

Yaşarken türlü pisliklere bulaşmış veya ahiret konusunda ilgisiz ve bilgisiz kalmış insanlar, kendilerini kurtarmak için elbette kolay bir yol bulmaya çalışırlar. Oysa Kuran boyunca hesap gününün nasıl dehşetli bir gün olduğu ve erdemli bir yaşam sürmenin önemi sürekli hatırlatılır. Bu hatırlatmaların yapılma nedenlerinden biri de kişilerin din adamları tarafından bir şekilde kandırılacağını Allah'ın bilmesidir. Bir sala vat veya Kelime-i Tevhid çekerek kolayca kurtulacağına inanan biri neden hesap gününden korksun ve erdemli bir hayat sürmeye çalışsın?

Geleneksel dini anlatılarda şefaât konusu o kadar detaylı anlatılmış ve şefaati alacak kimselerin kapsamı o kadar genişletilmiştir ki, cehenneme gitmek zaten imkânsız gibidir. **Cenneti garanti zanneden halk elbette erdemli bir hayat yaşamının titizliği içerisinde olmayacaktır.** Bu durum, İslam toplumlarında neden yeterince düzgün ve kişilikli insan yetişmediğinin fikrini verebilir. İlk Müslümanlar dürüst ve erdemli insanlardı. Onları gören insanlar neye inandıklarını merak edip kendileri de Müslüman oluyorlardı. Şimdi ise durum farklıdır. Eylemleri ile değil isimleriyle Müslüman olup cenneti garanti zannetmenin getirdiği rehavetin katkısı büyük olmalı!..

ÇEVİRİ ÖRNEK: 2

ٓTaha: يُؤْمِنُ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا
109

Diyanet Çevirisi Taha: 109 *O gün Rahman'ın izin verdiği ve sözünden razı olduğu kimseden başkasının şefaati fayda vermez.*

Çevirimiz Taha: 109 *O gün şefaati fayda vermez ancak (şefaati) Rahman'dan izni olanlara ve O'nun konuşmasına RAZI olduklarıdır.*

Yukarıdaki iki çeviri arasındaki fark şudur: Diyanetin mealinde, sözünden hoşnut olunan biri şefaati eder gibi bir anlam çıkıyor. Çevirimde ise şefaati, Rahman'ın konuşmasından RAZI olup O'ndan izin alan kişilere yine Rahman tarafından yapılıyor.

Taha: 110 *Hiç kimse O'nu bilgice kavrayamazken, O onların geçmişini de geleceğini de bilir.*

Bir sonraki ayet olan Taha suresi 110. ayetin "O Allah onların geçmişlerini de geleceklerini de bilir" şeklinde devam etmesi konumuz açısından çok önemlidir. Şefaati zannedilen kimseler, bilmedikleri tanımadıkları kimselerin, hiç şahit olmadıkları günahları (bu günahlara şirk de dahil) için nasıl aracılık edip bu kişilerin bağışlanmasını dileyebilirler?

Şefaâtle ilgili ayetin hemen arkasından, Allah'ın onların geçmişini ve geleceğini bildiğinin söylenmesi tesadüf olabilir mi? Düşünenler için Kuran inceliklerle doludur!

Ayette, şefaati/yardıımı ancak insanların HER AN yanında olan ve HER ŞEYİ kuşatan bir varlığın yapabileceği mesajı veriliyor. Kulunu en iyi tanıyan olarak yargılamayı mükemmel bir şekilde Allah'ın yapacağına inanmak, kulluğun da bir gereğidir. Allah'ın yargılaması sonucunda çıkacak hükmün de müzakereye açık olmadığına daha önce değinmiştik.

VERİLEN İZİN NE HAKKINDA?

Birçok ayette geçen "izin alacak kimseler" olarak nitelenen kişilerin, izin aldıklarında ne yapacakları ayetlerde açıklanıyor! Alınan iznin şefaât değil, konuşma hakkında olduğunu çıkarsayabiliriz.

Alınan İzin Konuşma Hakkındadır; Şefaât Etmek Hakkında Değil!

***Naziat: 38** Gün gelecek Ruh ve melekler sıra sıra dururlar. Rahman'ın İZİN VERDİKLERİ HARİÇ HİÇ KİMSE KONUŞAMAZ. Onlar da DOĞRUYU SÖYLERLER.*

Şefaât Değil, Şok Bekliyor!

***Naziat: 39** İşte gerçek gün budur. Dileyen, Rabbine doğru yol tutsun.*

Naziat: 40 Biz, sizi yakın bir azap ile uyarmış bulunuyoruz. O gün kişi yapmış olduklarına bakar ve nankör/inkârcı ise, "Keşke toprak olsaydım!" der.

İsa Peygamberin İzin Verilerek Söyleyeceği Cümleler!

Maide: 118 "Onları cezalandırırsan, onlar senin kullarıdır. Onları başışlarsan, kuşkusuz sen Üstünsün, Bilgesin."

Muhammed Peygamberin Yargı Günü Söyleyecekleri

Furkan: 30 Elçi de, "Rabbim, halkım Kuran'ı terketti" der.

Muhammed Peygamber De Tanıklardan Biridir!

Nisa: 41 Her ulusun üzerine bir tanık getirdiğimizde, seni de bunların üzerine **tanık** olarak getirsek halleri nice olur?

Yukarıdaki ayetler gösteriyor ki, **VERİLEN İZİN** elçilerin şefaatte bulunacaklarına dair değil; içinde bulunulan durumun tanımı hakkında kısa bir konuşma niteliğindedir. Bu konuşmada kurulacak cümleler, ancak yukarıdaki ayetlerdeki gibi olabilir. Ayetlerde elçilerin ahirette gerçekleştireceği konuşmaları inceledik. Bu konuşmaların içinde şefaât edeceklerinden bahsedilmediği de gayet açık. İsa as, yargının tümünün Yüce Allah'a ait olduğunu ve kendi kulları için dilediği gibi yargılayacağını onaylıyor. **Muhammed as ise bir şikâyet ve**

tespitte bulunuyor; şefaatte değil. Kuran'ı terk etmiş birinin dini anlaması ve yaşamış olması zaten olası değildir.

O gün yargı tümüyle Allah'ın elindedir. Ve bu konuda ortağı da olmayacaktır.

Aşağıdaki ayetleri dikkatlice okuduğumuzda şunu görürüz ki, AHİRETTE GEÇECEK KONUŞMALARDA ŞEFAATTEN HİÇ BAHSEDİLMEMİŞTİR. İki konuşmada da **durum tespiti yapılmaktadır**. Elçinin izlediği vahyi düzgün izlemeyerek sapanlar ahirette kaybedecektir.

Muhammed Peygamberin Ahirette Gececek Konuşması

Furkan: 26 *İşte o gün, yönetim tümüyle ve mutlak olarak Rahman'ındır. İnkarcılar için zor bir gün olacaktır.*

Furkan: 27 *O gün suçlu kimse (üzüntüden) elini ısırp şöyle der: "Keşke, elçi ile birlikte aynı yolu tutsaydım."*

Furkan: 28 *"Vay bana, keşke falancayı arkadaş edinmeseydim."*

Furkan: 29 *"Beni, bana ulaşan mesajdan saptırdı. Gerçekten, şeytan insanı yarı yolda bırakır."*

Furkan: 30 *ELÇİ DE, "RABBİM, HALKIM KURAN'I TERKETTİ" DER.*

Elçi ile aynı yolu tutmak, ancak elçinin izlediği vahyi izlemekle olur. Ayetlerden habersiz olup din adamlarının oluşturdukları mezhep ve tarikatları izleyenler, her ülkede ve her

dini grupta bolca vardır. Yukarıdaki ayetlerde bir pişmanlık görüyoruz. "Keşke" demememiz için, seçtiğimiz yolun, izlediğimiz kitabın bilincinde olmalı ve ayetler üzerinde yeterince düşünmeliyiz. Din adamlarının dünya üzerinde birçok insanı saptırdığı çok açık ve bu her dini grupta gözlemlenebilir. Her dini grubun sevdiği ve izlediği din adamı, diğer grup tarafından nefret edilen biri bile olabiliyor. Sevdiğimiz kişilerin yanlışlarını fark edememek de hepimizin içinde olabileceği bir durum. Hal böyleyken, "keşke" dememek için **DELİL ÜZERE YAŞAMAMIZ GEREKİYOR.**

Elçilerin ardından atılan iftiralara, elçilerin cevabı!

İSA AS'IN AHİRETTE GEÇECEK KONUŞMASI!

Maide: 116 *ALLAH şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sen mi halka, 'ALLAH tan başka beni ve annemi de tanrı edinin' dedin?" (İsa) şöyle cevap verecek: "Sen yücesin, hakkım olmayan bir şeyi söylemek bana yakışmaz. Zaten böyle bir şey söylemiş olsaydım sen bilirdin. Sen benim düşüncemi bilirsin; ancak ben senin düşünceni bilmem. Sen tüm gizemleri biliyorsun."*

Maide: 117 *"Ben onlara 'Rabbim ve Rabbiniz olan ALLAH'a kulluk edin' diye bana emrettiğinden başkasını demedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara tanıktım. Canımı aldıktan sonra ise sen onların üzerine gözetleyici oldun. Sen her şeye Tanıksın."*

Maide: 118 *"Onları cezalandırırsan, onlar senin yarattıklarındır. Onları bağışlarsan, kuşkusuz sen Üstünsün, Bilgesin."*

Maide: 119 ALLAH ilan edecek: "**Bu, doğrulara doğruluklarının yarar sağladığı gündür.**" Onlar için içlerinden ırmaklar akan ve orada sürekli kalacakları cennetler (bahçeler) var. ALLAH onlardan, onlar da O'ndan hoşnut olmuştur. Büyük başarı işte bu...

Maide: 120 Göklerin, yerin ve aralarındaki her şeyin egemenliği ALLAH'a aittir. O'nun gücü her şeye yeter.

Elçilerin ölümlerinin ardından onlar adına uydurulan ciddi iftiralar olmuştur. Ve son bölümde vereceğimiz şefaât hadisleri de buna örnektir. Yukarıdaki ayetlerde İsa as'ın ahirette yapacağı konuşmalar gibi, Muhammed as da şefaât ile ilgili gelen rivayetleri ve ölümünün ardından din adına UYDURULAN ŞEYLERİ reddettiğinde, hadis izleyicilerinin savunması ne olabilir? Hadis rivayet zincirlerindeki iddia edilen sağlamlık(!) işe yarar mı?

Allah'ın kitabının yanına binlerce kitabı ekleyip ayrı bir din oluşturanlar bunun hesabını verebilecekler mi? Ümmeti onlarca mezhep, tarikat vs yapılaraya bölüp, birbirlerine düşman edip, Kuran'dan uzaklaştıranları din günü acı bir hesap bekliyor. O GÜN ALLAH'IN EMİRLERİYLE UYUMLU BİR YAŞAM SÜRMÜŞ İNSANLAR KAZANACAKTIR.

GÜNÜMÜZDEKİ MÜSLÜMANLARIN HALİ DURUMUN ÖZETİ DEĞİL Mİ?

Müminun: 53 Fakat, onlar işlerini çeşitli kitaplara ayırdılar. Her grup kendi yanında bulunandan hoşnut...

Melekler de Şefaât Edemezler

ÇEVİRİ ÖRNEK: 3

وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ لَا تُغْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئاً
إِلَّا مَن بَعْدَ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَن يَشَاءُ وَيُرِضَىٰ {Necm: 26}

Diyanet Çevirisi Necm 26: Allah, dilediğine ve hoşnut olduğuna izin vermedikçe, göklerde bulunan nice meleklerin şefaâtı bir şeye yaramaz.

Çevirimiz Necm 26: Göklerdeki nice meleklerin bile şefaâtlerinin hiçbir şekilde yararı olmaz ancak şefaât Allah'ın izninden sonra onayladığı ve RAZI oldukları kişiler içindir.

Diyanetin mealinde Allah hoşnut olacağı kişiye şefaât yetkisi verebilir gibi bir anlam çıkarken, bizim çevirimizde şefaât Allah'ın razı olduğu kişilere yine Allah tarafından yapılan bir işlemdir. Ne melekler ne de elçiler şefaâtçi değildir. Sadece Allah'ın izni ve onayı ile bir kişi Cennete veya Cehenneme gidebilir. Allah'ın bu konuda danışacağı veya yargı konusunda yardım alacağı kimse olamaz. Din günü yargılamanın tek sahibi O'dur. Allah yargıda ne adaletsizlik ne de hata yapar. Allah kullarını en mükemmel şekilde yargılayacaktır. Ancak Rabbine güvenmeyen kişiler birilerini şefaâtçi kılıp kendilerini kurtarmak gibi bir düşünceye sahip olabilirler. Bu tercihlerinin sonuçları büyük yargı günü onları bekliyor olacak.

Yukarıdaki ayette geçen RIZA kelimesi ile alakalı bazı ayetleri aşıağıya alıntıladedik. Allah'ın kimlerden razı olup olmayacağı bellidir ve başkalarının Allah'ın razı olmayacağı kişilere başkalarının şefaât edemeyecekleri zaten belirtilir. Allah razı ise zaten o kişinin kimsenin şefaâtine ihtiyacı kalmaz.

Allah Kimlerden Razı Olur?

Örnek 1:

Haşr: 8 *ALLAH'ın lütuf ve RIZASINI aradıkları, ALLAH'ı ve elçisini destekledikleri için yurtlarından ve mallarından edilmiş bulunan göçmenlerin fakirlerine (öncelikle vermelsiniz). Doğru olanlar bunlardır.*

Tevbe: 100 *Göç edenlerin (muhacir) ve yardımcıların (ensar) öncülerinden ve onları güzelce izleyenlerden ALLAH razı olmuştur, onlar da O'ndan razı olmuşlardır. Onlara, içlerinde ırmaklar akan ve ebedi kalacakları cennetler hazırlamıştır. İşte büyük zafer budur.*

Yukarıdaki ayetler Allah'ın rızası için yurdundan ve mallarından vazgeçen insanları haber veriyor. Allah'ın rızası ucuz değildir ve bunun bedelini o insanlar geçmişte ödediler. Mallarını bırakıp elçiye destek olmak ve bunun sonucunda yurdundan edilmek gibi ağır bir testen geçebilenler için Allah'ın rızasına erişmek anlamına geliyor. Allah'ın rızasını kazanmanın bedeli neleri kapsıyor dikkatli bir şekilde değerlendirilim.

Örnek 2:

Gerekirse İnancı Uğruna Tüüm Akrabalarını Karşıstına Alması Gerekenler!

Mücadele: 22 ALLAH'a, elçisine ve ahiret gününe inanmış bir topluluk göremezsin ki, ALLAH'a ve elçisine karşı gelenleri dost edinsin. Hatta onlar, kendilerinin anaları, babaları, çocukları, oğulları, kardeşleri ve akrabaları bile olsa... Kalplerine inancı yazmış ve katından bir vahiyle desteklemiştir. Onları içlerinden ırmaklar akan, ebedi kalacakları cennetlere sokar. ALLAH onlardan RAZI olmuştur, onlar da O'ndan RAZI olmuşlardır. Onlar ALLAH'ın partisidir. Hiç kuşkusuz, ALLAH'ın partisi kazanacaktır.

Mümtehine: 1 Ey inananlar, benim düşmanımı ve sizin düşmanınızı dost edinmeyin. Size gelen gerçeği inkâr etmiş ve Rabbiniz olan ALLAH'a inandığınız için elçiye ve sizi (ülkenizden) çıkarmış oldukları halde siz onlara sevgi gösteriyorsunuz. **Rızamı kazanmak için** yolumda bir cihada çıktıysanız, onları nasıl gizlice sevebilirsiniz? Oysa ben, gizlediğinizi de açığa vurduğunuzu da çok iyi bilirim. Sizden kim böyle davranırsa doğru yoldan sapsmış olur.

Yukarıdaki ayetlerde yine ciddi fedakârlık gerektiren bir durum var. Müminler, elçiye karşı gelen kişilere (kim olursa olsun) dost olamazlar. Peygamberimizin yaşadığı dönemde baba-oğul bile birbiri ile savaşmak zorunda kalmıştı. İnsanların hepsi birbirinin ya akrabası ya da komşusuydu. Bu cid-

di fedakârlık onlara Allah'ın RIZASINI kazandırmıştı. **Allah'ın rızasını kazanmak yine görüleceği üzere ciddi fedakârlık gerektiren bir durumdur.**

Düşmanları arasında çok yakın akrabaları olan inanan insanların, onlara SEVGİ BESLEMELERİ YOLDAN SAPMAK OLARAK NİTELENİYOR. Yani düşmanınız çok yakınınız da olsa bunu yapamazsınız, bu sapmaktır. Geçmişte yaşanan olaylar için inen bu ayetlere rağmen, hangi mantıkla şefaât gibi bir şeyin bizi kurtarabileceğini iddia edebiliriz?

Örnek 3:

Canları Tehlikede Olsa Bile Korkmayan Müminler!

Ali İmran: 172 *O inananlar ki, savaşta yara aldıktan sonra bile ALLAH'ın ve elçisinin çağrısına uydular. İyilik yapıp erdemli davrananları için büyük bir ödül var.*

Ali İmran: 173 *Onlar ki insanlar kendilerine, "Halk size karşı birleşip harekete geçmiş; korkun onlardan" dediklerinde, bu onların ancak imanını arttırır ve şöyle derler: "Bize ALLAH yeter; o ne güzel Koruyucudur."*

Ali İmran: 174 *Böylece, kendilerine hiçbir kötülük dokunmadan, ALLAH'tan bir nimet ve lütufla geri döndüler. . ALLAH'ın RIZASINI gözetmişlerdi. Büyük lütfun sahibi ALLAH'tır.*

Yukarıdaki ayetler müminlerin nasıl yiğitçe vuruştuklarını ve Allah Resulüne kendilerini nasıl siper ettiklerini belirtti-

yor. Allah'ın rızasının ancak böyle kazanabileceği vurguluyor. Halktan ve ölümden değil, yalnız Yüce Allah'tan korkup çekinen müminler Allah'ın rızasına da erişmiş oluyorlar. **Bunu kaçımız yapabiliirdik?** Din nedir bilmeden, ayetleri umursamadan bir hayat süren insanların, Allah'ın azabından şefaâtle, birilerinin yüzü suyu hürmetine kurtulabileceklerini düşünmeleri kendilerini avutmaktan başka bir işe yaramayacaktır.

Malını Vererek Allah'ın Rızasına Ulaşmak!

Leyl: 17 *Erdemli ise ondan uzak tutulacaktır.*

Leyl: 18 *O ki malını vererek temizlenir;*

Leyl: 19 *Hiç kimseden de buna karşılık bir iyilik beklemez.*

Leyl: 20 *Sadece En Yüce olan Rabbinin RIZASINI gözetir.*

Leyl: 21 *Kendisi de yakında mutlu olacaktır.*

Bakara: 265 *ALLAH'ın RIZASINI kazanmak istedikleri ve buna ikna oldukları için paralarını harcayanların örneği, bol yağmur aldığında iki kat ürün veren, bol yağmur almasa bile çisintiyle yetinen yüksek verimli bir bahçe örneği gibidir. ALLAH yaptıklarınızı görmektedir.*

Bu ayetlerde de Allah'ın rızasını kazanmak için malını erdemli olarak harcayan kişilerin Allah'ın azabından uzak tutulacağı anlatılıyor. Ahiretteki büyük ödüle gerçekten inanan kişilerin, yukarıda detayları verilen şekilde davranmaları gerekmez mi? Ahiretin önemini kavrayan kişiler elbette Allah'ın rızasının ne kadar değerli olduğunu ve bu rızayı kazanmak için tıpkı sahabeler gibi gayret göstermeleri gerekti-

ğini bilirler. Sahip olduklarımız imtihanın bir parçasıdır. Dünya hayatının etkili cazibesi bizi etkilememelidir.

Şimdi yukardaki çeviriyi tekrar verelim ve üzerinde biraz daha inceleme yapalım.

Çevirimiz Necm: 26 *Göklerdeki nice meleklerin bile şefa-atlerinin hiçbir şekilde yararı olmaz ancak şefaât Allah'ın izninden sonra onayladığı ve RAZI oldukları kimseler içindir.*

İddia nedir; Allah'ın razı olduğu kullara birileri şefaât edecek. Yukarıda Allah'ın kimlerden razı olduğunu gösterdik. Şimdi soruyorum: YUKARIDAKİ AYETLERDE RAZI OLANAN KİŞİLERİN ŞEFAATÇİLERE İHTİYACI OLABİLİR Mİ? Allah'ı razı eden davranışların ne kadar zor olduğunu ve bedel gerektirdiğini ayetler söylüyor. Bu davranışları yapan kimselerden de Allah zaten razıdır. **Peki Allah'ın razı olduğu kişilere kim hangi gerekçe ile şefaât edebilir?**

Allah Kimlerden Razı Olmaz?

Örnek 1

Allah Yoldan Çıkmuş İnsanlardan Razı Olmaz!

Tevbe: 96 *Kendilerinden hoşnut olasınız diye yemin ediyorlar. Onlardan razı olsanız bile ALLAH yoldan çıkmış kimselerden RAZI OLMAZ.*

Allah, günahı yaşam biçimi edinmiş kimselerden razı olmayacağını beyan ediyor. "Yol nedir, yoldan çıkmak nasıl olur?" gibi sorularla hayatı boyunca ilgilenmemiş ve umursamamış kişiler, doğru yol üzerinde olup Allah'ın rızasını ne kadar kazanabilirler?

Örnek 2

Gizli ve Kötü Düşüncelere Sahip Kişilerin Durumu!

Nisa: 108 *Halktan gizlerler de ALLAH'ı umursamazlar. Oysa O'nun RAZI OLMADIğI düşünceleri kurarlarken O onlarla beraberdir. ALLAH onların tüm yaptıklarını Kuşattır.*

Nisa: 109 *İşte sizler bu tür kişileri dünya hayatında savunuyorsunuz. Peki, diriliş gününde ALLAH'a karşı kim onları savunacak? Ya da kim onlara avukat olacak?*

Çirkin şeyleri hem düşünüp hem de işlerken bunu insanlardan saklayan, fakat Allah'ın gördüğünü ve hesaba çekeceğini umursamayan kişileri yukarıdaki ayetler ciddi şekilde eleştiriyor. Diriliş günü bu kişileri kimse savunamayacak. Allah'ın razı olmadığı düşüncelere bizler sahip olduğumuzda ise sonuç farklı mı olacak? Elbette ki hayır! Lütfen ayetler üzerinde düşününüz...

Örnek 3

Benzer Kişiler Bugün de var!

Bakara: 204 Dünya hayatı hakkında, sözleri senin hoşuna giden bazı kişiler var. Azılı bir düşman olduğu halde kalbinde olana ALLAH'ı tanık tutar.

Bakara: 205 Dönüp gidince, yeryüzünde bozgunculuk yapmak, malı ve nesli yok etmek için çabalar. ALLAH bozgunculuğu sevmez.

Bakara: 206 Kendisine "ALLAH'ı dinle" dediğinde kibir ve gurur içinde hiddetlenir. Onun hakkından cehennem gelir; ne kötü bir meskendir!

Bakara: 207 Halktan öylesi de var ki kendini ALLAH'ın rızasını kazanmaya adar. ALLAH kullarına çok şefkatlidir.

Bakara: 208 İnananlar, tümüyle teslim olun. Şeytanın adımlarını izlemeyin; çünkü o sizin apaçık düşmanınızdır.

İçi dışı farklı insanlar bugün de var. Bozgunculuk yapan, malın ve neslin yıkımına uğraşan insanları ülkemiz insanı çok iyi bilir. Bu tür durumlardan çok çektik ve maalesef hala çekiyoruz. Ayetlerde anlatılıp eleştirilen kişilere günümüzde de sıkça rastlayabiliriz. Şeytanın adımlarını izleyip kötü vasıflar taşıyan insanların gideceği yer cehennemdir. Hangi şefaâtçi onları bu sondan kurtarabilir? Kibirli ve öfke dolu insanlar Allah'ın rızasını kazanmaya ne kadar uygun olabilirler?

Örnek 4

Nisa: 114 *Onların gizli görüşmelerinin çoğunda hayır yoktur; sadakayı, iyiliği veya halkın arasını düzeltmeyi savunmaları başka. Kim ALLAH'ın rızasını arayarak bunları yaparsa ona büyük bir ödöl vereceğiz.*

Nisa: 115 *Doğru yol kendisine belli olduktan sonra kim elçiye karşı gelir ve inananların yolundan farklı bir yol ederse, seçtiği yöne kendisini yöneltir ve onu cehenneme atarız. Ne kötü bir dönüş noktasıdır orası.*

Aynı kişiler günümüzde olsalardı sanki farklı mı davranacaklardı? Gizli görüşmelerinde hayır mı olacaktı? Veya günümüzdeki insanlar o gün yaşasalardı daha olumlu mu davranacaklardı? Onlar nasıl herhangi bir şefaât ile kurtulamayacaklar ise, günümüzde de benzer yanlışları yapanlar aynı akıbet ile yüzleşmek zorunda kalacaklardır. Kuran, insanların çoğunun hakikatlerden hoşlanmayacağını söylemiyor mu!..

Ayetlerden Gafil Olanlar Bugün de Bolca Var!

Yunus: 7 *Bizimle karşılaşmayı ummayanlar, dünya hayatına RAZI olup ona bağlananlar ve ayetlerimizden gafil olanlar,*

Yunus: 8 *İşte onların yeri, kazandıklarından ötürü ateştir.*

Günümüzde yaşayan insanlar ayette eleştirilen kişilerden farklı mı yaşıyor? Dünya hayatına razı olup bağlanan insanlar çoğunluğu oluşturmuyor mu? Halkımız bugün de ayet-

lerden gafil değil mi? Hesap gününe inananlar, gerçekten hesap verecekleri bilinci ile yaşarlar. Dünya hayatını önemseyip ahireti umursamayanlar vremizde oldukça fazla. Onların varacağı yer neden farklı olsun?

Maide: 119 ALLAH ilan edecek: "Bu, doğrulara doğruluklarının yarar sağladığı gündür." Onlar için içlerinden ırmaklar akan ve orada sürekli kalacakları cennetler (bahçeler) var. ALLAH onlardan, onlar da O'ndan RAZI olmuştur. Büyük başarı işte bu...

Beyyine: 7 İnanıp erdemli davrananlar ise yaratıkların en iyisidir.

Beyyine: 8 Rableri katındaki dlleri, içinden ırmaklar akan cennetlerdir. Orada ebedi olarak kalacaklardır. ALLAH onlardan hoşnut olmuş, onlar da O'ndan hoşnut olmuşlardır. Rabbine sayđı gösterenin dl işte böyledir.

ALLAH'IN RIZASI EN ÜSTÜN ŐEYDİR!

Tevbe: 72 ALLAH, inanan erkeklere ve inanan kadınlara içinden ırmaklar akan ebedi kalacakları cennetler ve Adn cennetlerinde güzel evler söz vermiştir. ALLAH'ın RAZI OLMASI ise hepsinden DAHA BÜYÜK BİR ŐEYDİR. İşte en büyük kurtuluş budur.

Tüm bu ayetler gösteriyor ki, Allah'ın rızasını kazanmak çok önemlidir ve kolay değildir. **Allah'ın rızasına uygun yaşamayanların şefaate hak kazanamayacağını ayetler belirtiyor** ve bu nokta oldukça önemlidir. Allah'ın razı olmadığı birine kim ne gerekçe ile şefaate edebilir ki? Din adamları şefaate alakalı bazı ayetleri, zorlama yorumlarla saptırarak in-

sanlara umut vermeyi artık bırakmalıdırlar! Vebali çok ağır olan bu konuda, din adamlarının halkı saptırmalarının sonuçları onlar için çok vahim olacaktır.

Batılı Hak/Gerçek Diye Gösterenlere Aldanmayın!

Fussilet: 25 *Geçmişlerini ve geleceklerini onlara güzel gösteren birtakım arkadaşları onlara atadık. Kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan toplumları için gerçekleşen o söz kendileri için de geçerli oldu. Onlar kaybetmişlerdi.*

Sadece yukarıdaki ayet bile, atalarımızı sorgulamak ve hakikat üzerinde düşünmek için yeterli olmalıdır. Allah bizleri test etmek için atalarımızın gözümüzde büyümesine müsaa-
de ediyor. Din adamları hiç tanımadığımız daha önce yaşamış kişileri öyle bir anlatıyorlar ki, sanki onlar hiç yanılmayan kusursuz kişilermiş gibi görülmeye başlanıyor. Atalarından aldığı miras ile batıl üzere olan Hristiyan, Yahudi, Budist, Hindu vs. gibi toplumlarla ortak özelliğimiz, bizim de atalarımızdan aldığımız dini sorgulamamış olmamız olabilir mi? Yukarıdaki ayet bizi Kuran'a yönlendirmeli, Allah'ın ayetlerini anlamak ve yaşamak için daha çok çabalamaya sevk etmelidir.

Özetlememiz gerekirse; Allah razı ise zaten şefaati Allah yapar, Allah razı değilse de hiçbir şekilde ve hiç kimse ona yardım edemez. Dolayısıyla eğer Allah'ın razı olmadığı birini şu veya bu gerekçe ile birilerinin kurtaracağını düşünmek ayetleri yok saymaya eşdeğerdir.

ÇEVİRİ ÖRNEK: 4

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ- وَلَا

{Enbiya: 28} يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

Diyânet Çevirisi Enbiya: 28 Allah, onların yaptıklarını ve yapmakta olduklarını bilir. Onlar Allah'ın hoşnut olduğu kimseden başkasına şefaât edemezler; O'nun korkusundan titrerler.

ŞEFAAT RAZI OLUNAN KİMSELER İÇİNDİR!

Çevirimiz Enbiya: 28 O, onların geçmişini ve geleceğini bilir. Onlar O'nun razı olduğu kullarından başkası için şefaât etmezler. Onlar bile O'nun karşısında saygıyla titrerler.

Diyânetin çevirisinde, şefaât edicilerin Allah'ın razı olduğu kişilere şefaât edeceği anlamı veriliyor. Oysa ayet, razı olunan kimselerin şefaate erişeceği durumunu açıklıyor. Yani ayette şefaât etme değil; şefaate sahip olma/ulaşma durumu söz konusudur. Şefaate sahip edecek merci ise Allah'tır. Saygıdan korkuyla titreyen biri nasıl şefaâtçi olabilir? Ayrıca sonraki ayet konumuz açısından çok önemlidir.

Ayetin Devamı da Oldukça İlginçtir.

Enbiya: 29 Onlardan kim, "Ben O'nun yanında bir ilâhım" derse onu cehennemle cezalandırırız; suçluları biz böyle cezalandırırız.

Bir elçinin nasıl olurda ilahlık iddiası olabilir! Bu mümkün değildir. Bir önceki ayette şefaât konusunda açıklamalar olduğunu hatırlayacak olursak, elçilerden herhangi birinin şefaât gibi bir konuda talepte bulunmasının ilahlık iddia etmek anlamına geleceğini kolayca görebiliriz. Elçiler, Allah'ın yar-gılama konusunda hata yapmayacağını bildikleri için şefaât hakkında konuş(a)mazlar. Söylenecek söz ancak Maide suresi 118. ayetteki gibi cümlelerdir; fazlası değil. Şefaati yalnız bir İlah yapabilir. Müslümanların İlahı yalnız Yüce ve her şeyden haberdar olan Allah'tır.

Şefaât razı olunan kimseler içindir (**Enbiya,28**), razı olunan kişilerin kim olduğunu ise önceki bölümde işlemiştik.

ÇEVİRİ ÖRNEK: 5

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
{Zuhruf: 86} الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Diyabet Çevirisi Zuhruf: 86 Allah'ı bırakıp yalvardıkları şeyler, şefaate edemezler. Ancak hakkı bilip ona **ŞAHİTLİK** edenler bunun dışındadır.

Çevirimiz Zuhruf: 86 O'nun berisinde yalvardıkları şefaate sahip olamayacaklar, ancak bildikleri halde hak ile **ŞAHİTLİK** edenler (şefaate) sahip olabilirler.

Diyabetin çevirisinde hakkı bilip şahitlik edenlerin şefaate edebileceği gibi bir anlam çıkabilirken, bizim çevirimizde hakikate tanıklık edenlerin şefaate sahip olabileceği vurgulanıyor. Allah tek şefaateçidir ve tüm bağışlama yetkisi Allah'a aittir. Allah Yargı Gününün tek Malikidir.

Hak ile şahitlik etmek nasıl olur?

YAPILACAK ŞAHİTLİK NASIL OLACAK?

Hakikate tanık olmak yine Kuran tarafından açıklanıyor. Hakikate tanık olanlar şefaate etmek için değil, yaşadıkları dönem nasıl kulluk yaptıklarına dair kısa konuşmalar yapacaklardır.

Elçiler ve Müminler Şefaate Değil, Tanıktır:

Nisa: 41 Her ulusun üzerine bir tanık/şahit getirdiğimiz-

de, seni de bunların üzerine tanık/şahit olarak getirsek hal-leri nice olur?

Mümin: 51 *Biz elçilerimize ve inananlara bu dünya haya-tında ve tanıkların/şahitlerin duruşmalarda bulunacakları günde yardım ederiz.*

Elçilere yığınla iftiralar atıldı. İsa Peygambere oğul ve şefaâtçi denildi, Muhammed Peygambere de Kâinatın Efendisi, Allah'ın sevgilisi ve Allah katındaki en büyük şefaâtçi gibi nice sıfatlar takıldı.

Bu sıfatları onlara yakıştıranlar, bizzat peygamberlerin ağız-larından yapılacak konuşmalar ile REDDEDİLECEKLERDİR. Kuran'da bahsedilen izin verilme şefaât hakkında değil, ayetlerdeki gibi YARGI GÜNÜ ŞAHİTLERİN DİNLEMESİ İLE İLGİLİDİR.

Üç başlıkta özetlemeye çalıştığımız kelimelerin kendileri, yi-ne Kuran tarafından açıklanmıştır. Allah şefaât edecek kim-seleri değil, şefaate hak kazanan kimseleri açıklıyor. **Ahirette şefaât vardır ama şefaati SADECE ALLAH YAPACAKTIR.** İzin verilenin ne yapacağı, hakikate tanık olanların ne söyle-yeceği, ahid/söz alınmasının ne manaya geldiğini de ilk bölümdede özetlemiştik.

Elçilerin Kuracağı Cümleler Aşağıdaki Gibidir

Maide: 109 *ALLAH elçileri topladığı gün: "Size ne ce-vap verildi" der. "Bir bilgimiz yok. Gizemleri sen bilir-sin" derler.*

Maide: 119 ALLAH ilan edecek: "Bu, doğrulara doğruluklarının yarar sağladığı gündür." Onlar için içlerinden ırmaklar akan ve orada sürekli kalacakları cennetler (bahçeler) var. ALLAH onlardan, onlar da O'ndan hoşnut olmuştur. Büyük başarı işte bu...

O gün şefaaf fayda vermez. O gün sadece doğruların doğruluklarının fayda vereceği gündür. Şefaate bel bağlayıp erdemli bir hayat yaşamayanlar için o günün şok ve aldanma günü olacağı açıktır.

Elçiler sadece hakkı getirdiler ve vahyi tebliğ ettiler, onlar "biz sizi ahirette kurtarız" veya "aranızdan bizim hürmetimize bağışlananlar olacak (!)" demediler. Elçilerin verdikleri mücadeleyi öldükleri andan itibaren din adamları tersine çevirmeye başladılar. Din adamları gelen mesajları hep bozdular. Elçilerin en büyük düşmanlarının başında kendi toplumlarının dini meslek halile getiren kişileri gelmiştir. Kurulu düzene karşı çıkan elçilere verilen tepkilerde, gelenekçi ve ataperest din tacirleri başı çekmiştir. Elçiler din adına kazanç ve menfaat elde etmediler. Oysa din üzerinden para kazanmayan din adamı günümüzde yok gibidir. Camilerde namaz kıldırmak için bile onlara maaş ödeniyor. Namaz kıldırmak için para ödenmesi ve maaşlı din adamları tutulması Kuran ile uyumlu olabilir mi? Namaz ve diğer tüm dini görevleri her Müslüman kolayca yapabilir. Bu işler için profesyonel din adamına ihtiyaç yoktur. Dine zam yaparak tanınmaz hale getiren din adamları, kullandıkları yabancı dil avantajı ile yaptıkları işleri sanki UZMAN OLANDAN BAŞKA HİÇ KİMSE YAPAMAZMIŞ gibi gösteriyorlar. Kılık kıyafet uy-

gun, bir de sakal olunca halkımız onları bilgili zannediyor. Bozulma öncelikle sınıflara ayrılmakla başlıyor.

Benzer bir bozulmanın Hristiyanlık ve Yahudilikte olduğunu kabul ediyoruz ama iş atalarımızdan öğrendiklerimize gelince, bir türlü aynı yanlışın içinde olduğumuzu kabullenemiyoruz!..

Şeytanın en etkili silahlarından biri olan **müşriklerin** şefaât inancını, hadisler ve fıkıh külliyatlarıyla halka benimsetmeyi başaran din adamlarına karşı çok dikkatli olmak zorundayız. Din adamları her türlü çarpıklığa rağmen konu hakkında bilgisi olmayan insanları ikna edebiliyorlar!..

Nisa: 42 *İnkâr edenler ve elçiye karşı gelenler o gün yerde bir olmak isterler. ALLAH'tan hiçbir HADİS gizleyemezler.*

İsa Peygamberin İnkârcılar İçin Son Cümleleri

Maide: 116 *ALLAH şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sen mi halka, 'ALLAH tan başka beni ve annemi de tanrı edinin' dedin?" (İsa) şöyle cevap verecek: "Sen yücesin, hakkım olmayan bir şeyi söylemek bana yakışmaz. Zaten böyle bir şey söylemiş olsaydım sen bilirdin. Sen benim düşüncemi bilirsin; ancak ben senin düşünceni bilmem. Sen tüm gizemleri biliyorsun."*

Maide: 117 *"Ben onlara 'Rabbim ve Rabbiniz olan ALLAH'a kulluk edin' diye bana emrettiğinden başkasını demedim. Aralarında bulunduğum sürece onlara tanıktım.*

Canımı aldıktan sonra ise sen onların üzerine gözetleyici oldun. Sen her şeye Tanıksın."

Maide: 118 "Onları cezalandırırsan, onlar senin kullarıdır. Onları bağışlarsan, kuşkusuz sen Üstünsün, Bilgesin."

İbrahim as'ın Yargı konusundaki cümleleri:

İbrahim: 36 "Rabbim, onlar, insanlardan birçoğunu saptırdılar. Beni izleyenler bendendir. Bana karşı gelenlere gelince, elbette sen Bağışlayansın, Rahimsin."

Yukarıdaki ayetler elçilerin ardından din uyduranlara karşı bizi uyarıyor. Nasıl ki teslis akidesini İsa as söylemediyse ve din adamları onun ölümünden sonra bunu uydurdularsa; aynı şekilde şefaât ve benzeri birçok iddialar ile alakalı hadisleri de Muhammed as söylemedi. Dine yapılan eklemeler geçmiş toplumlar gibi benzer şekilde elçiye iftira atılarak, o söylemiş gibi uydurulup, Müslümanların akidesi bu yolla bozulmuştur. Erdemli bir hayat sürmek yerine; bir salavat çekmek ve sadece ümmet içinde herhangi bir Müslümanın çocuğu olarak dünyaya gelmek cenneti garantilemek için yeterli görülüyor. Bu düşüncenin kendisi şefaât inancının alt yapısını oluşturuyor.

Diriliş Günü İbrahim AS Babasına Şefaât Edemeyecek!

Şuara: 82 " Yargı gününde, kusurlarımı bağışlayacağımı umduğum da O'dur."

Şuara: 83 "Rabbim, bana bilgelik ver ve beni iyiler arasına kat."

Şuara: 84 "Beni, sonraki nesiller için iyi bir örnek kıl."

Şuara: 85 "Beni, Nimetler Cennetine varis olanlardan yap."

Şuara: 86 "Babamı bağışla, zira o sapıtmuş bulunuyor."

Şuara: 87 "Diriliş gününde beni utandırma."

Şuara: 88 O gün, paranın ve çocukların yararı olmayacaktır.

Şuara: 89 ALLAH'a mükemmel bir kalp ile gelenler hariç.

Şuara: 90 Erdemlilere cennet sunulacaktır.

Şuara: 91 Azgınlar için de cehennem ortaya konacaktır.

Şuara: 92 Onlara şöyle denir, "Hani taptıklarınız nerede?"

Şuara: 93 "O ALLAH'tan başka? Size şimdi yardım edebiliyorlar mı? Kendilerine bile yardımları dokunabiliyor mu?"

O gün paranın ve evladın hiçbir yararı olmaz, Allah'a erdemli bir biçimde gitmiş olanlar hariç. O gün, erdemli bir yaşam sürmeyen ve ahireti önemsemeyen kişilerin sadece neye inandıklarının değil, nasıl yaşadıklarının da önemli olduğunu anlayacağı bir gün olacak.

"Beni geri döndürün" dememek için bugünden itibaren hayatımızı Kuran'a göre düzenlemeliyiz!..

Müminun: 99 *Onlardan birine ölüm gelip çattığı zaman şöyle der, "Rabbim, beni geri döndürünüz."*

Muminun: 100 *"Ki terketmiş bulunduğum şeylerde erdemli işler yapayım." Hayır. Bu onun söylediği bir laftan ibarettir. Diriliş gününe kadar onların ardında bir engel vardır.*

ÇEVİRİ ÖRNEK: 6

لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ {Sebe: 23}

Diyanet Çevirisi Sebe 23: Allah'ın katında, kendisine izin verileden başka kimse şefaât edemez. Sonunda, gönüllerindeki korku giderilince birbirlerine "Rabbiniz ne söyledi?" diye sorarlar; "Hak söyledi" derler. O, yücedir, büyüktür.

Doğru Çeviri Sebe 23: O'nun katında şefaât fayda vermez ancak O'nun iznini alanlara kalplerindeki korkuyu gidererek şefaât fayda sağlar. Onlara "Rabbiniz ne dedi?" derlerse, "Hakikati! O Yücedir Büyüktür" derler.

Diyanetin mealinde, izin verilenler şefaât edebilir gibi bir mana çıkıyor. Olması gereken çeviride ise şefaât, Allah'ın izin verdiklerinin MALİK OLABİLECEĞİ, YİNE ALLAH TARAFINDAN YAPILAN BİR İŞLEMDİR. Nitekim cevap olarak, Allah'ın gerçeği söylediğini belirtiyorlar. Diyanetin çevirisindeki gibi bizzat kendilerinin bu işlemi yaptıklarına dair herhangi bir ifade bulunmuyor. Ayetler şefaâtçi olarak tayin edilen kişileri değil, şefaâte sahip olmak için izin alan kişileri açıklamaktadır.

Bir Ayet Öncesine Bir Bakalım.

Sebe: 22 De ki, "ALLAH'ın dışındâ ileri sürdüklerinizi çağırın. Onlar göklerde ve yerde bir atom ağırlığına bile sahip değillerdir. Onların her ikisinde de bir ortaklıkları yoktur. O da onlardan hiç birisini yardımcı edinmemiştir."

Ayetlerin öncesi ve sonrasına dikkat etmek ayetleri doğru anlayabilmek için oldukça önem taşıyor.

Burada da müşriklerden gelebilecek herhangi bir iddianın önünü kapamak için, öncelikle Allah'ın ortağı olmadığı söyleniyor. Allah şefaaf konusunda da ne yardımcı ne de ortak edinmemiştir.

Şefaaf ile ilgili birçok ayette olduğu gibi, burada da Yüce Allah'ın ortak edinmediği vurgusunun yapılması önemlidir. Gerçeği görmek isteyenler için, konu apaçık bir şekilde ortadadır!..

Çok sayıdaki ayette net şekilde "Allah'tan başka şefaafçiler yok" denilmesine rağmen, bazı ayetlerden Allah'tan başka şefaafçiler olduğu anlamını çıkarmak, telafisi mümkün olmayan sonuçlara yol açacaktır. Şirk bağışlanması mümkün olmayan tek günahdır.

Allah, Hükmü En Mükemmel Şekilde Verendir!

Sebe: 26 *De ki, "Rabbimiz hepimizi toplar ve sonra aramızda gerçeğe göre hüküm verir. O Yargıçtır, Bilendir."*

SON SÖZÜ İNFİTAR 19 SÖYLESİN!

İnfitar: 19 *O gün kimsenin kimseye yardımı dokunmaz. O gün tüm kararlar yalnız ALLAH'a aittir.*

2. BÖLÜMÜN SONU

BÖLÜM 3

Hadislerde Şefaât

Ehli Sünnet internet sitelerinden bazı alıntılar yaparak konu ile alakalı bazı hadisleri derledik. Okuyucuları sanki Arapça biliyormuş gibi yazılan bu tür yazıların epey bir kısmı maa-lesef birçok okuyucunun anlamadığı kelimeler kullanılarak yapılıyor. Türkçemizde neredeyse hiç kullanılmayan bu ke-limelerin anlamlarını da kendimiz verdik.

Beş başlıkta şefaatin nasıl olacağı özetlenmiş.

ALINTI HADİS VE YAZILAR: 1

İDDİALAR!

Hadislerin elfazı/lafızları onların görüşlerinin batıl olduğu ve ateş vacib olanların cehennemden çıkarılacakları hususunda sarihtir. Ancak şunu da belirtelim ki, şefaât beş kısımdır:

1) Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a mahsus olan: Bu şefaât, Mevâkıf'ın/**durulacak yer** korkusundan teskin ve hesabın tâci-li/**hızlandırması** ile ilgilidir.

- 2) Bir grup insanın hesapsız olarak cennete girmesiyle ilgili olanı. Müslim'de gelen bir rivayet bunun da Peygamberimiz Aleyhissalâtu vesselâm'a has olduğunu belirtmektedir.
- 3) Ateş vacib olan bir kısım insanlara Resulullah ve Allah'ın dile-diği başka kimselerin yapacağı şefaât.
- 4) Günahkârlardan ateşe girenler hakkındaki şefaât. Bunların ce-hennemden Peygamberimiz (aleyhissalâtu vesselâm)'in, meleklerin ve mü'min kardeşlerinin şefaatiyle çıkacakları hususunda pek çok hadis gelmiştir. Nitekim şu hadiste ifade edildiği üzere, "Lailaheil-lallah diyen herkesi Allah ateşten çıkaracaktır. Cehennemde sadece kâfirler kalır."
- 5) Cennet ehlinin, cennetteki derecesinin artmasını sağlayacak şefaât.

İddialara cevap:

Durulacak yere Allah karar verecek ve hesap çok hızlı görülecektir.

Hesap zaten hızlı görülecektir, bu şefaât iddiası yanlıştır.

Bakara: 202 Hepsinin kazandıklarından bir payı vardır. ALLAH hesabı çabuk görendir.

Müminleri Cennete Sokacak Olan Sadece Yüce Allah'tır!

Bakara: 122 İnanıp erdemli işler yapanları, işlerinde ır-maklar akan cennetlere **yerleştireceğiz**; orada ebedi kala-

caklar. ALLAH'ın sözü gerçektir. ALLAH'tan daha doğru sözlü kim olabilir?

Ateşin Vacip Olduğu Kimselerin Şefaâtle Kurtarılacağı iddiası Kuran'la çelişir.

Zümer: 19 *Azap sözünü hak edenlere gelince, sen ateşteki-ni kurtarabilir misin?*

Büyük Günahlara Batanlar Cezadan Kurtulamaz!

Bakara: 81 *Günah işleyip suçu kendisini kuşatan kimseler ateş halkıdır; orada sürekli kalırlar.*

Dereceleri Yükselten de Sadece Yüce Allah'tır!

Mümin: 15 *Dereceleri Yükselten, Yönetim Sahibi. Buluşma gününe karşı uyersin diye kullarından dilediğine, emirlerini içeren vahyini indirir.*

Yukarıda özetlediğim üzere iddiaların tamamı Kuran'la çelişiyor. Bu din adamları Kuran'dan bu kadar mı habersiz? Atalarının etkisinde kalarak Kuran'ı anlamaya çalışmanın acı bedeli bu olsa gerek!..

ALINTI HADİS VE YAZILAR: 2

(5089)- Hz. Ebu Hureyre (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Her peygamberin müstecab (Allah'ın kabul edeceği) bir duası vardır. Her peygamber o duayı yapmada acele etti. Ben ise bu duamı kıyamet gününde, ümmetime şefa'at olarak kullanmak üzere sakladım (kullanmayı ahirete bıraktım). Ona inşaallah, ümmetimin şirk koşmadan ölenleri sahip olacaktır." [Buhârî, Da'avat 1, Tevhid 31; Müslim, İman 334, (198); Muvatta, Kur'an 26, (1, 212); Tirmizî, Da'avat 141, (3597).]

(5090)- Hz. Cabir (radiyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Şefa'atım, ümmetimden büyük günah sahipleri içindir." [Tirmizî, Kıyamet 12, (2437); Ebu Davud, Sünnet 23, (4739); İbnu Mace, Züh'd 37, (4310).]

Tirmizî, şu ziyadeyi kaydeder: "Hz. Cabir (radiyallahu anh) dedi ki: "Kebair (büyük günah) ehli olmayanın şefa'ate ne ihtiyacı var!"

İddialara cevap:

İlk hadisteki cümleyi kuran birisi kendinin cennetlik olduğunu da ilan etmiş sayılır. Kuran'da ne Muhammed peygamber ne de başka bir peygamberin ağzından buna benzer TEK BİR CÜMLE bile yoktur. Aksine Ahkaf suresi 9. Ayette Muhammed peygambere, KENDİSİNE BİLE NE YAPILACAGINI BİLMEDİĞİ söyleniyor:

MUHAMMED PEYGAMBER KENDİNE BİLE GARANTİ VEREMİYOR!

Ahkaf: 9 De ki: "Ben peygamberlerin ilki değilim. **BANA VE SİZE NE OLACAğINI DA BİLMEM.** Ben, ancak bana vahyedilene uyuyorum. Ben apaçık bir uyarıcıdan başka bir şey değilim"

Ayette gördüğünüz gibi Muhammed peygamber, SADECE VAHYE/KURAN'A uyduğunu, sadece apaçık bir uyarıcı olduğunu ve ne kendisine ne de diğer insanlara ne yapılacağını BİLMEDİğİNİ söylüyor. Dolayısıyla verdiğimiz şefaât hadisi ve buna benzer tüm rivayetler **açık şekilde iftiradır.**

Yukarıdaki hadislerde olan iddialar, az önce verdiğimiz ayetlerle çelişiyor. Ayetleri tekrar hatırlatmakta fayda var.

Ateşin Vacip Olduğu Kimselerin Şefaâtle Kurtarılacağı iddiası da Kuran'la çelişir.

Zümer: 19 *Azap sözünü hak edenlere gelince, sen ateştekinizi kurtarabilir misin?*

Büyük Günahlara Batanlar Cezadan Kurtulamaz!

Bakara: 81 *Günah işleyip suçu kendisini kuşatan kimseler ateş halkıdır; orada sürekli kalırlar.*

ALINTI HADİS VE YAZILAR: 3

(5092)- Yine Sahiheyne ve Tirmizî'nin Ebu Hureyre'den kaydettikleri bir rivayet şöyledir: "Biz bir davette Resulullah ile beraberdik. Ona sofrada hayvanın ön budunu (ndan bir parça) ikram edildi. Bud hoşuna giderdi. Ondan bir parça ısırıldı ve:

"Ben kıyamet günü ademoğlunun efendisiyim! Acaba bunun neden olduğunu biliyor musunuz? (Açıklayayım): "Allah o gün, öncekileri ve sonrakileri tek bir düzlükle toplar. Bakan onlara bakar, çağırın onları işitir. Güneş onlara yaklaşır. Gam ve sıkıntı, insanların tahammül edemeyecekleri ve takat getiremeyecekleri dereceye ulaşır. Öyle ki insanlar:

"İçinde bulunduğumuz şu hali görmüyor musunuz, sizlere şefaât edecek birini görmüyor musunuz?" demeye başlarlar. Birbirlerine:

"Babanız Adem var!" derler ve ona gelerek: "Ey Adem! Sen insanların babasıdır. Allah seni kendi eliyle yarattı, kendi ruhundan sana üfledi. [Bütün isimleri sana öğretti]. Meleklerine senin önünde secde ettirdi. Seni cennete yerleştirdi. [Allah katında itibarın, makamın var.] Rabbin nezdinde bizim için şefaatte bulunmaz mısın? Bizim şu halimizi, başımıza şu geleni görmüyor musun?" derler. Adem aleyhisselam da:

"Bugün Rabbim çok öfkeli, daha önce bu kadar öfkelenmedi. Bundan sonra da böylesine öfkelenmeyecek. (Esasen

şefaate benim yüzüm yok, çünkü, cennette iken, Allah) beni o ağaca yaklaştırmaktan men etmişti. Ben, bu yasağa asi oldum. [Ben cennette iken işlediğim günah sebebiyle cennetten çıkarıldım. Bugün günahlarım affedilirse bu bana yeter]. Nefsim! Nefsim! Nefsim! Benden başkasına gidin. Nuh aleyhisselam'a gidin!" diyecek. İnsanlar Nuh aleyhisselam'a gelecekler:

"Ey Nuh! sen yeryüzü ahalisine gönderilen resullerin ilkin. Allah seni çok şükreden bir kul (abden şekûrâ) diye isimlendirdi. İçinde bulunduğumuz şu hali görmüyor musun? Başımıza gelenleri görmüyor musun? Rabbin nezdinde bizim için şefaatte bulunmaz mısın?" diyecekler. Nuh aleyhisselam da şöyle diyecek:

"Bugün Rabbim çok öfkeli. Daha önce hiç bu kadar öfkelenmedi, bundan sonra da böylesine öfkelenmeyecek! Benim bir dua hakkım vardı. Ben onu kavmimin aleyhine (beddua olarak) yaptım. Nefsim! Nefsim! Nefsim! Benden başkasına gidin. İbrahim aleyhisselam'a gidin!" diyecek. İnsanlar İbrahim aleyhisselam'a gelecekler:

"Ey İbrahim! Sen Allah'ın peygamberi ve arz ahalisi içinde yegâne Halilisin. Bize Rabbin nezdinde şefaate et! İçinde bulunduğumuz şu hali görmüyor musun?" diyecekler. İbrahim aleyhisselam onlara:

"Rabbim bugün çok öfkeli. Bundan önce bu kadar öfkelenmemişti, bundan sonra da bu kadar öfkelenmeyecek. (Şefaate etmeye kendimde yüz bulamıyorum. Çünkü ben) üç kere ya-

lan söyledim!" deyip, bu yalanlarını birer birer sayacak. Sonra sözlerine şöyle devam edecek:

"Nefsim! Nefsim! Nefsim! Benden başkasına gidin! Musa aleyhisselam'a gidin!" İnsanlar, Hz. Musa aleyhisselam'a gelecekler ve:

"Ey Musa! Sen Allah'ın peygamberisin. Allah seni, risaletiyle ve hususi kelamıyla insanlardan üstün kıldı. Bize Allah nezdinde şefaatte bulun! İçinde bulunduğumuz hali görmüyor musun?" diyecekler. Hz. Musa da:

"Bugün Rabbim çok öfkeli. Daha önce böylesine öfkelenmedi, bundan sonra da böylesine öfkelenmeyecek. (Esasen Rabbim nezdinde şefaate yüzüm de yok. Çünkü) ben, öldürülmesi ile emrolunmadığım bir cana kıydım. [...Bugün ben mağfirete mazhar olursam bu bana yeterlidir.] Nefsim! Nefsim! Nefsim! Benden başkasına gidin! Hz. İsa aleyhisselam'a gidin!" diyecek. İnsanlar Hz. İsa'ya gelecekler ve:

"Ey İsa, sen Allah'ın peygamberisin ve Meryem'e attığı bir kelamısın ve kendinden bir ruhsun. Üstelik sen beşikte iken insanlara konuşmuştun. Rabbin nezdinde bize şefaât et! İçinde bulunduğumuz şu hali görmüyor musun?" diyecekler!

Hz. İsa da "Bugün Rabbim çok öfkeli. Daha önce bu kadar öfkelenmedi, bundan böyle de hiç bu kadar öfkelenmeyecek!" diyecek. -Hz. İsa şahsıyla ilgili bir günah zikretmeksizin- (Bir başka rivayette): ["Beni, Allah'tan ayrı bir ilah edindiler. Bugün bana mağfiret edilirse bu bana yeter."] Nefsim! Nefsim! Nefsim! Benden başkasına gidin! Muhammed aleyhissa-

latı vesselam'a gidin!" diyecek. İnsanlar Muhammed (aley-hissalâtu vesselâm)'e gelecekler, bir diğer rivayette: "Bana gelirler!" denmiştir- ve:

"Ey Muhammed! Sen Allah'ın peygamberisin, bütün peygamberlerin sonuncususun. Allah senin geçmiş, gelecek bütün günahlarını mağfîret buyurdu. Bize Rabbin nezdinde şefaatte bulun. Şu içinde bulunduğumuz hali görmüyor musun?" diyecekler. Bunun üzerine ben Arş'ın altına gideceğim. Rabbin için secdeye kapanacağım. Derken Allah, benden önce hiç kimseye açmadığı medh u senaları benim için açacak [Ben onlarla Rablime medh u senalarda bulunacağım].
Sonra:

"Ey Muhammed başını kaldır ve iste! (İstediğin) sana verilecek!

Şefaât talep et! Şefaatin yerine getirilecek!" denilecek. Ben de başımı kaldıracam ve: "Ey Rabbin ümmetim! Ey Rabbin ümmetim! Ey Rabbin ümmetim!" diyeceğim. Bunun üzerine:

"Ey Muhammed! Ümmetinden, üzerinde hesap olmayanları cennet kapılarından sağdaki kapıdan içeri al! Esasen onlar diğer kapılarda da insanlara ortaklırlar!" denilecek."

Resulullah sonra şöyle buyurdular:

"Nefsim kudret elinde olan Zat-ı Zülcelal'e yemin olsun. Cennet kapısının kanatlarından iki kanadının arasındaki mesafe Mekke ile Hacer arasındaki veya Mekke ile Busra arasındaki mesafe kadardır."

Hız. İbrahım aleyhisselam'ın kıssasıyla ilgili bir rivayette şu ziyade var: [Hz. İbrahım, (insanlar, şefaât etmesi için kendine geldikleri zaman, Allah'a şefaât talebinde bulunmasına mani olan üç günahı olarak yıldızlar hakkında sarfettiği "İşte bu Rabbim" (En'am 76) sözünü, atalarının putları hakkında sarfettiği "Belki de bu (putları kırma) işini onların en büyüğü yapmıştır" (Enbiya 63) sözünü ve bir de: "Ben gerçekten has-tayım" (Saffat 89) sözünü zikretti."

[Buhârî, Enbiya 3, 8, Tefsir, Benî İsrail 5; Müslim, İman 327, (194); Tirmizî, Kıyamet 11, (2436).]

Ebu Said el-Hûdri (Radiyahallahu Anh)'ın şefaât ile ilgili riva-yet ettiği uzun hadiste:

"Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

'...Mü'minler ateşten kurtulup emin olduklarında nefsimi elinde bulunduran zata yemin ederim ki, mü'minlerin ateşe giren kardeşleri hakkında Rableriyle mücadele etmesi birini-zin dünyada iken kendi hakkı için arkadaşıyla mücadele et-mesinden daha şiddetlidir.

Mü'minler:

–'Ey Rabb'imiz! Kardeşlerimiz bizimle beraber namaz kılı-
yor, oruç tutuyor, hac ediyorlardı, sen onları ateşe girdirdin!'

Allah:

–'Gidin onlardan bildiklerinizi oradan çıkarın!' buyurur.
Mü'minlerse onların yanına gelir, onları yüzlerinden tanırlar.
Ateş onların suretini yemez yüze ateş ulaşmaz! Ateş onlar-

dan kiminin bacağına kadar isabet etmiştir, kiminin diz ka-
pağına kadar isabet etmiştir! Oradan birçok beşeri çıkarırlar.

Sonra:

–‘Ey Rabb’imiz! Emrettiğin kimseleri çıkardık’ derler. Sonra
mü’minler döner tekrar konuşurlar.

Allah da onlara:

–‘Gidin kalbinde bir dinar ağırlığınca iman olan kimseleri
çıkarm!’ buyurur. Birçok halkı çıkarırlar.

Sonra:

–‘Ey Rabbimiz! Emrettiğin kimselerden hiç kimseyi orada
bırakmadık’ derler.

Allah-u Teâlâ:

–‘Dönün kimin kalbinde yarım dinar ağırlığınca iman bulur-
sanız onu oradan çıkarm!’ buyurur. Onlar birçok halkı ora-
dan çıkarırlar.

Sonra:

–‘Ey Rabb’imiz! Emrettiğin kimselerden hiç kimseyi orada
bırakmadık’ derler.

Bu durum Allah-u Teâlâ’nın:

–‘Gidin kalbinde zerre ağırlığınca iman bulunan kimseleri
oradan çıkarm!’ buyurması ve onlarında birçok halkı oradan
çıkarmasına kadar devam eder.’

Ebu Said (Radiyahallahu Anh):

–Kim, bu hadise inanmazsa Allah-u Teâlâ'nın:

“Şüphesiz Allah zerre kadar zulmetmez! Zerre miktarı bir iyilik olsa onu kat kat yapar ve kendi katından da büyük müKâfat verir.” Nisâ 40 ayetini okusun dedi, sonra hadisi anlatmaya devam etti:

Sonra mü'minler:

–‘Ey Rabb'imiz! Emrettiğin kimseleri çıkardık kendisinde hayır olan hiç kimseyi orada bırakmadık' derler...’ buyurdu.”

Müslim 183/302

“Sizden (henüz ergenlik çağına gelmemiş) üç çocuğunu âhirete gönderen her kadın için, bu çocuklar cehenneme karşı mutlaka siper olur.” buyurdu. İçlerinden bir kadın: “Bu durum iki çocuk gönderenler için de geçerli midir?” dedi. Bunun üzerine Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem: “Evet, iki çocuk gönderen için de durum aynıdır.” cevabını verdi. (Buhârî, İlim 36, Cenâiz 6, 91; İ'tisam 9; Müslim, Birr 152)

“Ey Resulullah'ın kızı Fatıma! Sen de kendini Allah'tan satın almaya çalış; zira senin için de bir şey yapamam.” **manasındaki hadis için bk. bk. Buharî, Vesâyâ 11; Tefsir (26) 2; Müslim, İman 348-352.**

Fatıma hadisi de konumuz açısından önemlidir. Kızına yardımcı olamayacağını açıklayan yukarıdaki hadis aksi yönde açıklama yapan hadisleri yanlışlıyor. Fakat bir şekilde din adamları bu hadisi tevil ederek diğer hadislere kapı açacak şekilde yorumlamayı başarıyorlar. Kendini inandırmak isteyen ve konu hakkında bilgisiz insanları yanıltmak çok kolay bir iştir.

Yukarıdaki hadislerin neresinden tutarsanız tutun elinizde kalır. Bu kadar uzun bir hikâyeyi kimin nasıl aklında tuttuğu da ayrı bir konudur. Peygamberimiz bunları bilebilir mi? Diğer elçiler Allah'ın razı olduğu ve sevdiği kullar değil mi? Hadislerde o kadar çok yanlış var ki eleştirmek uzun süreceği için bu hadisleri sizin değerlendirmenize bırakıyorum.

Bu ayetler konuyu güzel anlatıyor!

Kehf: 103 *De ki, "İş yapanların en kötüsünün kim olduğunu size bildireyim mi?"*

Kehf: 104 *"Onlar, iyi iş yaptıklarını zannettikleri halde dünyadaki çabaları boşa çıkanlardır."*

Dünya üzerinde yaşayan dindar birçok grup din günü şok yaşayacak. Yukarıdaki ayet bunu kısa ve öz olarak anlatıyor. Doğru yolda olduğunu zannedip yanlış üzere olduğunu öğrenmek kişiyi şok eder. Yani dünyada yapılan amellerin boşa gidecek olması oldukça çarpıcıdır.

Kehf: 110 *De ki, "Ben sizin gibi bir insandan başka bir şey değilim. Tanrınızın bir tek Tanrı olduğu bana vahyedildi. **Rabbiyle karşılaşmayı uman herkes erdemli işler yapsın ve Rabbine olan kulluğa hiç kimseyi ortak koşmasın.**"*

Efendisi olan Allah ile karşılaşacağına dair kuşkusu olmayan kim varsa, ona göre davranacak ve hesap vereceği bilinci ile yani ALLAH BİLİNCİ ile yaşayacaktır.

YAZARIN DİĞER KİTAPLARI

Kitabın amacı, yüzyıllardır gerileme döneminde olan Müslümanların, neden gelişen uygarlıklar karşısında bu denli geride kaldıklarını ortaya koymaya çalışmaktır. ALLAH'ın din adına yeterli, açık ve kolaylaştırılmış olarak tanıttığı Kuran'ı terk eden Müslümanlar, din adına yüzlerce yasak ve kuralla dini yaşanmaz bir hale çeviren atalarının dinini sorgulamadan izlemeyi tercih ediyorlar.

Çoğu Müslüman, âlim olarak nitelediği kişilere ve onların kitaplarına güvendiği kadar, ALLAH'a ve kitabına güvenmiyor hatta okuma gereği bile duymuyor!

İslam dünyası Kuran'ı terk etmenin, mezheplere ayrılarak farklı dini öğretileri takip etmenin, akla ve bilime önem vermemenin kaçınılmaz sonucu olarak; gelişen toplumların, bilimin, sanatın oldukça gerisinde kalıyor ve kendi kendilerini cezalandırarak yoksulluğa ve huzursuzluğa mahkûm oluyor, adeta bu dünyayı kendilerine ve çevrelerine cehenneme çeviriyorlar.

Ayetler eşliğinde Kuran'ın din adına yeterliliğini ve din adamlarının Müslümanları Kuran'dan nasıl saptırdığını sade bir dille ortaya koyarak, insanları ALLAH'ın terk edilmiş mesajı olan Kuran'a davet ediyoruz...

Zuhruf 44: Şüphesiz bu Kuran, sana ve kavmine bir öğüt ve bir şereftir, ondan hesaba çekileceksiniz.

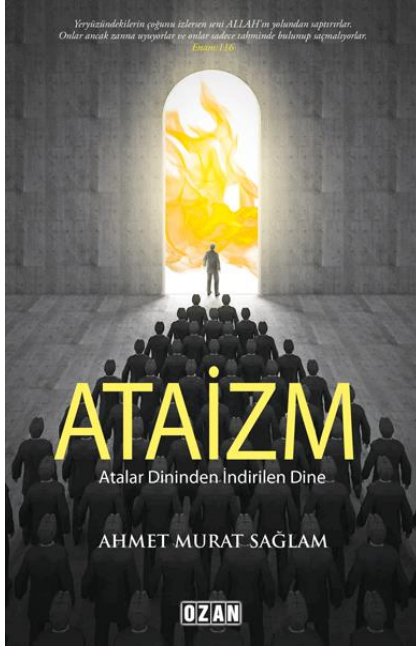
Din Allah'ındır. Dine müdahale basit bir konu değildir ve mezhepler sürekli çeşitli bahanelerle dine eklemeler yapmışlardır. Her Müslüman dinini bilmekle vazifelidir ve din adamlarının insafına bırakılarak onlardan öğrenilecek bir konu değildir.

Atalarını üzerinde bulduğu yolu izleyen milyarlarca insan var. Dolayısı ile konu çok önemli. Kuran tarafından ataları körü körüne izlemek sürekli kınanır ve kişinin izlediği şey hakkında düşünmesi önerilir.

Başkalarının çok kolay yanlış üzere olduğuna inanan kişiler iş kendi atalarına gelince kör ve sağır kesiliyor ve onlara toz kondurmuyorlar. Bir Müslümana sorsanız Hristiyanların hepsi mi yanlış yolda cevap elbette hepsi yanlış yolda oluyor. Peki bin kusur yıldır bu insanlar yanlış yolda da peki ya senin ataların? Bu kişilerin cevabı verirken genellikle Hristiyanlık hakkında malumatı da yoktur. **Evet hem Hristiyanların ataları hem de bizim atalarımız yanlış yoldalar.**

Atalarımızın yanlış üzere olduklarını gösteren çok sayıda ipucu var. İnsan aklına ters gelecek şeyler ve aynen diğer dini grupların inancında olan yanlışlar gibi. Sorun şudur; bizde onlar gibi atalarımızın düştüğü yanlışları görmez-

den mi geleceğiz? Her dini yapıda olduğu gibi bizim atalarımızın yüzyıllar boyu sürekli dine ekleme yapmaları, aynı zamanda dinin bozulma süreci anlamına geliyor. Allah vahyini gönderiyor ama bundan bazı insanlar geçmişte hoşnut olmamışlar ve gelecekte de olmayacaklar. Memnun olmama durumu çeşitli şekillerde ortaya çıkıyor. Kanaatimce en önemli ortaya çıkma durumu sürekli dinsel hükümler tadilat yoluyla dine ekleme yapmaları. Bu tadilatı kendi zekâ seviyelerine göre yaptıkları için zaman içinde sürekli tekrar tekrar hükümleri değiştirmek zorunda kalıyorlar. Allah'ın özgür bıraktığı bir çok alanı kısıtlamayı kendilerini dini bir vazife olarak görüyorlar.

OZAN YAYINCILIK LTD.

DİN BİLİM	
Mesaj (Kuran Çevirisi)	Dr. Edip Yüksel
Üzerinde 19 Var / Dr. Edip Yüksel	Dr. Edip Yüksel
Türkçe Kuran Çevirilerindeki Hatalar	Dr. Edip Yüksel
Müslüman Din Adamlarına 19 Soru	Dr. Edip Yüksel
Hıristiyan Din Adamlarına 19 Soru	Dr. Edip Yüksel
Devlet/Demokrasi/Oligarşi/Teokrasi	Dr. Edip Yüksel
İlginç Sorular	Dr. Edip Yüksel
Mor Mektuplar	Dr. Edip Yüksel
Asal Tartışma	Dr. Edip Yüksel
İslami Reform İçin Manifesto	Dr. Edip Yüksel
Takanlar ve Takılanlar Türban Nedir?	Dr. Edip Yüksel
Müslüman Reformcular	Dr. Edip Yüksel
Kuran Hadis İslam	Rashad Khalifa
Gayya Karanlığından Kuran Aydınlığına	Eren Erdem
Abdestli Kapitalizm / Eren Erdem	Eren Erdem
İncil'i Kim Yazdı	Mehmet U. Sakioglu
Tevrat'ı Kim Yazdı	Mehmet U. Sakioglu
İsa Haçta Öldü mü?	Mehmet U. Sakioglu
Ayetlerin İniş Sırasına Göre Kuran Çevirisi	A.Abdullahoğlu
Konularına Göre Kuran Çevirisi	Prof. Dr. Ö. Dumlu
Kuran'ın Şifresi ve Mukattaa Harflerinin Çözümü	Aydın Gündoğdu
Kuran'ın Sıradan Bir İnsana Düşündürdükleri	İlhami Sadık
Tanrı'dan İnsanlara-Aklınızı Kullanın	İlhami Sadık
Yahudi ve Hıristiyan Kaynaklarında Tanrı İmgesi	Murat H. Yıldırım
Hristiyanlığımızdaki Putperestlik	Arthur Weigall
Kitab-ı Mukaddes Üzerine Bir Çalışma	Yusuf Ulucan
Allah'a İftira mı Ediyorsunuz?	Yahya Kemal Savdır
Papalık Tarihi	Dr. Halim İşık
Kitab-ı Mukaddes ve Kuran	Cumhur Erentürk
Monoteist Düşünceler	Cumhur Erentürk
Kuran Açısından Evrim Teorisi /	Kaan Gökteş
İsyân Yazıları	Atilla Fikri Ergun
Ebedi Mutluluk İçin 8 Emir Hayatımıza Yön Veren 40 Kavram	Uğur Karaca
İslam ve Din Bilgisi	Ertuğrul Doğuç
Sosyal Yaşam Ve Dini Kavramlar	Ömer Dedeoğlu
Din – Bilim – İnsan	Erdoğan Dökmen
Allah – Kuran ve Gerçekler	M. Fethi Üzümoğlu
Norşin'den Arizona'ya	Edip Yüksel
Din Kadın Adalet – Kuran Ne Diyor? İnsan Ne Anlıyor?	Sonia Cihangir
Kadın / Hurafeler ve Gerçekler	Sonia Cihangir

